

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

59. årgang

14. marts 2016

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2016/C 098/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2016/C 098/02	Sag C-603/13 P: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 21. januar 2016 — Galp Energía España, SA, Petróleos de Portugal (Petrogal), SA, Galp Energia og SGPS, SA mod Europa-Kommissionen (Appel — artikel 81 EF — karteller — det spanske marked for vejanlægsbitumen — opdeling af markedet og prissamordning — uforholdsmæssig lang sagsbehandlingstid ved Retten — artikel 261 TEUF — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 31 — fuld prøvelsesret — artikel 264 TEUF — hel eller delvis annullation af Kommissionens beslutning)	2
2016/C 098/03	Sag C-74/14: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 21. januar 2016 — »Eturas« UAB m.fl. mod Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos vyriausiosios administracinės teismas — Litauen) (Præjudiciel forelæggelse — konkurrence — karteller — samordnet praksis — rejsebureauer, der deltager i et fælles IT-informationssystem for udbud af rejser — automatisk begrænsning af satser for nedsættelser ved on-line salg af rejser — meddelelse fra systemadministratoren vedrørende denne begrænsning — stiltiende aftale, der kan kvalificeres som samordnet praksis — elementer, der er forudsætningen for, at der foreligger en aftale og en samordnet praksis — bedømmelsen af beviser og kravet til bevisernes styrke — medlemsstaternes procesautonomi — effektivitetsprincippet — uskyldsformodning)	3

2016/C 098/04	Sag C-141/14: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. januar 2016 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien («Traktatbrud — direktiv 2009/147/EF — beskyttelse af vilde fugle — særligt beskyttede områder Kaliakra og Belite skali — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter — lokalitet af fællesskabsbetydning Komplex Kaliakra — direktiv 2011/92/EU — vurdering af visse projekters indvirkning på miljøet — tidsmæssig anvendelse af beskyttelsesordningen — forringelse af arternes naturtyper og forstyrrelse af arterne — vindenergi — turisme») .	4
2016/C 098/05	Sag C-163/14: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 14. januar 2016 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien (Traktatbrud — artikel 43 TEUF — protokol vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter — artikel 3 — afgiftsfritagelser — hovedstadsregionen Bruxelles — afgifter på levering af elektricitet og gas)	5
2016/C 098/06	Sag C-234/14: Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. januar 2016 — «Ostas celtnieks» SIA mod Talsu novada pašvaldība og Iepirkumu uzraudzības birojs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa — Letland) (Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — direktiv 2004/18/EF — finansiel og økonomisk formåen — teknisk og/eller faglig formåen — artikel 47, stk. 2, og artikel 48, stk. 3 — udbudsbetingelser, som indeholder en forpligtelse for tilbudsgiveren til at indgå en samarbejdsaftale med eller til at oprette et interessentskab med de enheder, hvis formåen denne gør gældende)	6
2016/C 098/07	Sag C-281/14 P: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 21. januar 2016 — Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO) SpA mod Europa-Kommissionen og Forvaltningsorganet for Innovation og Netværk (INEA) (Appel — det transeuropæiske transportnet — finansiel støtte — afslutning — afgørelse, som erklærer, at visse omkostninger ikke er støtteberettigede, og fastsætter den endelige opgørelse — artikel 263, stk. 4, TEUF — annulationssøgsmål — retsakt, som kan anfægtes — søgsmålskompetence — ingen anden end støttemodtageren)	6
2016/C 098/08	Sag C-335/14: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 21. januar 2016 — Les Jardins de Jouvence SCRL mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Mons — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift — sjette momsdirektiv — fritagelser — artikel 13, punkt A, stk. 1, litra g) — fritagelse for tjenesteydelser med nær tilknytning til social bistand og social sikring, som præsteres af offentligretlige organer eller andre organer, der er anerkendt som foretagender af almenyttig karakter — begrebet »tjenesteydelser med nær tilknytning til social bistand og social sikring« — organer, der er anerkendt som foretagender af almenyttig karakter — plejeboliger — tjenesteydelser)	7
2016/C 098/09	Forenede sager C-359/14 og C-475/14: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. januar 2016 — »ERGO Insurance« SE, repræsenteret ved »ERGO Insurance« SE Lietuvos filialas mod »If P&C Insurance« AS, repræsenteret ved »If P&C Insurance« AS filialas (C-359/14) og »Gjensidige Baltic« AAS, repræsenteret ved »Gjensidige Baltic« AAS Lietuvos filialas mod »PZU Lietuva« UAB DK (C-475/14) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vilniaus miesto apylinkės teismas, Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Litauen) (Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i civile sager — lovvalg — forordning (EF) nr. 864/2007 og (EF) nr. 593/2008 — direktiv 2009/103/EF — ulykke forårsaget af en lastbil med påhængskøretøj, hvor de to køretøjer er forsikret af forskellige forsikringsgivere — ulykke, der har fundet sted i en anden medlemsstat end den, hvor forsikringsaftalerne er indgået — regressøgsmål mellem forsikringsgiverne — lov, der finder anvendelse — begreberne »kontraktlige forpligtelser« og »forpligtelser uden for kontrakt«)	8

2016/C 098/10	Sag C-373/14 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 20. januar 2016 — Toshiba Corporation mod Europa-Kommissionen (Appel — konkurrence — karteller — artikel 101, stk. 1, TEUF — markedet for elektriske transformatorer — mundtlig aftale om fordeling af markeder »gentlemen's agreement« — konkurrencebegrænsende »formål« — adgangsbarrierer — formodning for deltagelse i en ulovlig aftale — bøder — retningslinjerne for beregning af bøder (2006) — punkt 18)	9
2016/C 098/11	Sag C-395/14: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. januar 2016 — Vodafone GmbH mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — direktiv 2002/21/EF — artikel 7, stk. 3 — konsolidering af det indre marked for elektronisk kommunikation — direktiv 2002/19/EF — artikel 8 og 13 — operatør, der anses for at have en stærk markedsposition — forpligtelser, der pålægges af de nationale tilsynsmyndigheder — forpligtelser vedrørende priskontrol og omkostningsregnskaber — godkendelse af mobiltermineringspriser)	9
2016/C 098/12	Sag C-399/14: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. januar 2016 — Grüne Liga Sachsen e.V. m.fl. mod Freistaat Sachsen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 92/43/EØF — artikel 6, stk. 2-4 — lokalitet, der er opført på listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning efter tilladelsen til et projekt, men inden påbegyndelsen af udførelsen af dette — undersøgelse af projektet efter opførelsen af lokaliteten på den nævnte liste — krav til denne undersøgelse — konsekvenser af projektets afslutning for valget af alternativer)	10
2016/C 098/13	Sag C-428/14: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 20. januar 2016 — DHL Express (Italy) Srl og DHL Global Forwarding (Italy) SpA mod Autorità Garante della Concorrenza e del mercato (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — konkurrencepolitik — artikel 101 TEUF — forordning (EF) nr. 1/2003 — sektoren for internationale godsspeditioner — nationale konkurrencemyndigheder — juridisk værdi af Det Europæiske Konkurrencenetværks instrumenter — dette netværks modelprogram for bødefritagelse og bødenedsættelse — ansøgning om bødefritagelse fremsat for Kommissionen — forkortet ansøgning om bødefritagelse, indgivet til den nationale konkurrencemyndighed — forholdet mellem disse to ansøgninger)	11
2016/C 098/14	Sag C-430/14: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 21. januar 2016 — Valsts ierņēmumu dienests mod Artūrs Stretinskis (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa — Letland) (Præjudiciel forelæggelse — toldunion — EF-toldkodeks — artikel 29, stk. 1, litra d) — toldværdiansættelse — forordning (EØF) nr. 2454/93 — artikel 143, stk. 1, litra h) — begrebet »indbyrdes afhængige personer« med henblik på toldværdiansættelsen — familie- eller slægtskabsforhold mellem køberen, en fysisk person, og direktøren for det selskab, der har solgt varerne)	12
2016/C 098/15	Sag C-453/14: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. januar 2016 — Vorarlberger Gebietskrankenkasse og Alfred Knauer mod Landeshauptmann von Vorarlberg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 883/2004 — artikel 5 — begrebet »tilsvarende ydelser« — ligestilling af ydelser ved alderdom fra to medlemsstater i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde — national lovgivning, der tager hensyn til ydelser ved alderdom modtaget i andre medlemsstater ved beregningen af størrelsen af sociale bidrag)	13
2016/C 098/16	Sag C-515/14: Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. januar 2016 — Europa-Kommissionen mod Republiken Cypren (Traktatbrud — fri bevægelighed for personer — arbejdstagere — artikel 45 TEUF og 48 TEUF — ydelser ved alderdom — forskelsbehandling på grund af alder — en medlemsstats tjenestemænd under 45 år, der forlader denne medlemsstat for at udøve erhvervsmæssig beskæftigelse i en anden medlemsstat eller i Den Europæiske Unions institutioner)	13

2016/C 098/17	Sag C-521/14: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. januar 2016 — SOVAG — Schwarzmeer und Ostsee Versicherungs-Aktiengesellschaft mod If Vahinkovakuutusyhtiö Oy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein oikeus — Finland) (Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 6, nr. 2) — retternes kompetence — søgsmål mod den pågældende som tredjemand anlagt af en tredjemand mod en part i en retssag ved den ret, hvor den oprindelige sag er anlagt)	14
2016/C 098/18	Sag C-50/15 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 21. januar 2016 — Kurt Hesse mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), Hubert Ampferl, som kurator for Lutter & Partner GmbH, tidligere Lutter & Partner GmbH, og Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5 — ordmærket Carrera — indsigelse rejst af indehaveren af det nationale ordmærke og EF-ordmærket CARRERA — risiko for forveksling — det ældre varemærkes renommé)	15
2016/C 098/19	Sag C-66/15: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 14. januar 2016 — Europa-Kommissionen mod Den Hellske Republik (Traktatbrud — fri udveksling af tjenesteydelser — motorkøretøjer — leje eller leasing af et motorkøretøj, der foretages af en person, der har bopæl i en medlemsstat, hos en leverandør, der er etableret i en anden medlemsstat — beskatning af dette køretøj ved dets indregistrering i den første medlemsstat — opkrævning af den fulde indregistreringsafgift)	15
2016/C 098/20	Sag C-75/15: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. januar 2016 — Viiniverla Oy mod Sosiaali- ja terveystalaja lupa- ja valvontavirasto (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Markkinaoikeus — Finland) (Præjudiciel forelæggelse — beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus — forordning (EF) nr. 110/2008 — artikel 16, litra b) — antydning — brændevin af æblecider fremstillet i Finland og markedsført under betegnelsen »Verlados« — den beskyttede geografiske betegnelse »Calvados«)	16
2016/C 098/21	Sag C-291/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 15. juni 2015 — EURO 2004, Hungary Kft. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága	17
2016/C 098/22	Sag C-616/15: Sag anlagt den 20. november 2015 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland	17
2016/C 098/23	Sag C-638/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 30. november 2015 — Eko-Tabak s.r.o. mod Generální ředitelství cel	18
2016/C 098/24	Sag C-658/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nederlandene) den 7. december 2015 — Robeco Hollands Bezit NV m.fl. mod Stichting Autoriteit Financiële Markten (AFM)	19
2016/C 098/25	Sag C-661/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 4. december 2015 — X BV mod Staatssecretaris van Financiën	19
2016/C 098/26	Sag C-684/15: Sag anlagt den 18. december 2015 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg	20
2016/C 098/27	Sag C-690/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour administrative d'appel de Douai (Frankrig) den 21. december 2015 — Wenceslas de Lobkowicz mod Ministère des Finances et des Comptes publics	21
2016/C 098/28	Sag C-698/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) den 28. december 2015 — Secretary of State for the Home Department mod David Davis, Tom Watson, Peter Brice og Geoffrey Lewis	21
2016/C 098/29	Sag C-1/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de A Coruña (Spanien) den 4. januar 2016 — Abanca Corporación Bancaria S.A. mod María Isabel Vázquez Rosende	22

2016/C 098/30	Sag C-5/16: Sag anlagt den 4. januar 2016 — Republikken Polen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union	23
2016/C 098/31	Sag C-18/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Nederlandene) den 13. januar 2016 — K mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie . . .	25
2016/C 098/32	Sag C-23/16: Sag anlagt den 15. januar 2016 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen . . .	25
2016/C 098/33	Sag C-45/16 P: Appel iværksat den 26. januar 2016 af d.d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etaireia Parochis Ypiresion Pliroforikis til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 18. november 2015 i sag T-106/13, d.d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etaireia Parochis Ypiresion Pliroforikis mod Europa-Kommissionen	26

Retten

2016/C 098/34	Sag T-287/11: Rettens dom af 4. februar 2016 — Heitkamp BauHolding mod Kommissionen (Statsstøtte — tysk skattelovgivning om fremførsel af underskud til fremtidige skatteår (Sanierungssklausel) — afgørelse, der erklærer støtten uforenelig med det indre marked — annulationsøgsmål — individuelt berørt — formaliteten — begrebet statsstøtte — selektiv karakter — skattesystemets karakter og opbygning)	27
2016/C 098/35	Sag T-507/12: Rettens dom af 28. januar 2016 — Slovenien mod Kommissionen (Statsstøtte — fremstilling af fritidsudstyr — omstrukturingsstøtte — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked og pålægges tilbagesøgt — begrundelsespligt — tilregnelser til staten — kriteriet om den private investor)	27
2016/C 098/36	Sag T-537/12: Rettens dom af 28. januar 2016 — Zafeiropoulos mod Cedefop (Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — levering af lægelige ydelser til personalet i Cedefop — afvisning af en tilbudsgivers bud og tildeling af kontrakten til en anden tilbudsgiver — afslag på aktindsigt i visse dokumenter vedrørende de andre tilbudsgivere, der har deltaget i udbudsproceduren — begrundelsespligt — beskyttelse af de forretningsmæssige interesser og omdømmet — beskyttelse af personoplysninger — beskyttelse af beslutningsprocessen — ansvar uden for kontraktforhold)	28
2016/C 098/37	Sag T-169/13: Rettens dom af 2. februar 2016 — Benelli Q.J. mod KHIM — Demharter (MOTO B) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket MOTO B — ældre ikke-registrerede nationale figurmærker MOTOB — relativ registreringshindring — bevis for de ældre ikke-registrerede varemærkers renommé — artikel 8, stk. 2, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 6bis i Pariskonventionen — beviser indgivet til støtte for indsigelsen efter udløbet af den fastsatte frist — ingen hensyntagen hertil — appelkammerets skønsbeføjelse — andet fastsat — omstændigheder, der er til hinder for en hensyntagen til yderligere eller supplerende beviser — artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 — regel 19 og 20 i forordning (EF) nr. 2868/95 — regel 50, stk. 1, tredje afsnit, i forordning nr. 2868/95 — artikel 75, første punktum, i forordning nr. 207/2009 — begrundelsespligt)	29
2016/C 098/38	Sag T-170/13: Rettens dom af 2. februar 2016 — Benelli Q. J. mod KHIM — Demharter (MOTOB) (EF-varemærker — fortabelsessag — EF-ordmærket MOTOB — reel brug af varemærket — artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009)	30

2016/C 098/39	Sag T-171/13: Rettens dom af 2. februar 2016 — Benelli Q.J. mod KHIM (EF-varemærker — fortabelsessag — EF-figurmærket MOTOBI B PESARO — reel brug af varemærket — artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 — beviser indgivet mod begæringen om fortabelse efter udløbet af den fastsatte frist — ingen hensyntagen hertil — appelkammerets skønsbeføjelse — andet fastsat — omstændigheder, der er til hinder for en hensyntagen til yderligere eller supplerende beviser — artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 — regel 50, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 2868/95)	30
2016/C 098/40	Sag T-570/13: Rettens dom af 28. januar 2016 — Agriconsulting Europe mod Kommissionen (Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — operationel teknisk bistand til oprettelse og drift af en netværksfacilitet til støtte for det europæiske innovationspartnerskab (EIP) — »produktivitet og bæredygtighed inden for landbrug« — afslag på en tilbudsgivers bud — tildeling af kontrakten til en anden tilbudsgiver — unormalt lavt bud — ansvar uden for kontraktforhold)	31
2016/C 098/41	Sag T-640/13: Rettens dom af 28. januar 2016 — Sto mod KHIM — Fixit Trockenmörtel Holding (CRETEO) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket CRETEO — de ældre nationale ordmærker StoCretec og STOCRETE — relativ registreringshindring — fornødent særpræg opnået ved brug — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	32
2016/C 098/42	Sag T-683/13: Rettens dom af 2. februar 2016 — Brammer mod KHIM — Office Ernest T. Freylinger (EUROMARKER) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket EUROMARKER — det ældre EF-ordmærke EURIMARK — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	32
2016/C 098/43	Sag T-194/14: Rettens dom af 28. januar 2016 — Bristol Global mod KHIM — Bridgestone (AEROSTONE) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket AEROSTONE — de ældre EF-ordmærker STONE og BRIDGESTONE — ældre ikke-registreret nationalt figurmærke BRIDGESTONE — relativ registreringshindring — delvist afslag på registrering)	33
2016/C 098/44	Sag T-202/14: Rettens dom af 26. januar 2016 — LR Health & Beauty Systems mod KHIM — Robert McBride (LR nova pure.) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket LR nova pure. — ældre internationalt ordmærke NOVA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	34
2016/C 098/45	Sag T-331/14: Rettens dom af 28. januar 2016 — Azarov mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrrysning af midler — liste over personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — sagsøgerens navn omfattet — bevis for grundlaget for opførelsen på listen)	34
2016/C 098/46	Sag T-332/14: Rettens dom af 28. januar 2016 — Azarov mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrrysning af midler — liste over personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — sagsøgerens navn omfattet — bevis for grundlaget for opførelsen på listen)	35

2016/C 098/47	Sag T-335/14: Rettens dom af 28. januar 2016 — Davó Lledó mod KHIM — Administradora y Franquicias América og Inversiones Ged (Doggis) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-figurmærket Doggis — de ældre nationale figurmærker Doggis — de ældre nationale ordmærker DOGGIS og DOGGIBOX — ældre nationale figurmærker, der gengiver en figur i form af en hotdog — supplerende beviser fremlagt for første gang for appelkammeret — artikel 76 i forordning (EF) nr. 207/2009 — ond tro — artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 — beviser fremlagt for første gang for Retten)	36
2016/C 098/48	Sag T-341/14: Rettens dom af 28. januar 2016 — Klyuyev mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af midler — liste over personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — sagsøgerens navn omfattet — bevis for grundlaget for opførelsen på listen)	37
2016/C 098/49	Sag T-434/14: Rettens dom af 28. januar 2016 — Arbuzov mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af midler — liste over personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — sagsøgerens navn omfattet — bevis for grundlaget for opførelsen på listen)	38
2016/C 098/50	Sag T-485/14: Rettens dom af 2. februar 2016 — Bon Net mod KHIM — Aldi (Bon Appétit!) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket Bon Appétit! — de ældre nationale figurmærker Бон Анемú og Bon Apetí — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	39
2016/C 098/51	Sag T-486/14: Rettens dom af 28. januar 2016 — Stavytskyi mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af midler — liste over personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — sagsøgerens navn omfattet — bevis for grundlaget for opførelsen på listen)	39
2016/C 098/52	Sag T-541/14: Rettens dom af 2. februar 2016 — Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris mod KHIM — Vicente Gandía Pla (ILLIRIA) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket ILLIRIA — det ældre EF-ordmærke CASTILLO DE ILLIRIA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	40
2016/C 098/53	Sag T-667/14: Rettens dom af 28. januar 2016 — Slovenien mod Kommissionen (EUGFL — Garantisektionen — EGFL og ELFUL — udgifter, som er udelukket fra finansiering — kontrol af små parceller — manglende bevis for en begrundet og rimelig tvivl — ekstrapolering af resultater opnået ved kontrol på stedet)	41
2016/C 098/54	Sag T-687/14: Rettens dom af 28. januar 2016 — Novomatic mod KHIM — Simba Toys (African SIMBA) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket African SIMBA — det ældre nationale figurmærke Simba — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning (EF) nr. 207/2009 — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009)	42

2016/C 098/55	Sag T-696/14 P: Rettens dom af 27. januar 2016 — Montagut Viladot mod Kommissionen (Appel — personalesag — ansættelse — udvælgelsesprøve med henblik på oprettelsen af en ansættelsesreserve af fuldmægtige i lønklasse AD 5 — udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at opføre sagsøgeren på reservelisten — eksamensbevis opfylder ikke kravene i meddelelsen om udvælgelsesprøve — afvisning af søgsmålet i første instans)	42
2016/C 098/56	Sag T-781/14: Rettens dom af 28. januar 2016 — TVR Automotive mod KHIM — Cardoni (TVR ENGINEERING) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket TVR ENGINEERING — det ældre EF-figurmærke TVR — relativ registreringshindring — ingen lighed mellem tegnene — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) . .	43
2016/C 098/57	Sag T-120/15: Rettens kendelse af 21. januar 2016 — Proforec mod Kommissionen (Annulations-søgsmål — registrering af en beskyttet geografisk betegnelse — Focaccia di Recco col formaggio — manglende søgsmålsinteresse — afvisning)	43
2016/C 098/58	Sag T-189/15: Rettens kendelse af 15. januar 2016 — TMG Landelijke Media og Willems mod Kommissionen (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — korrespondance mellem de nederlandske myndigheder og Kommissionen vedrørende den årlige justering af Nederlandenes bidrag til Unionens budget foretaget på baggrund af bruttonationalindkomsten — delvist afslag på aktindsigt — ufornuddent at træffe afgørelse)	44
2016/C 098/59	Sag T-300/15: Rettens kendelse af 11. januar 2016 — Oase mod KHIM — Compo France (AlGo) (EF-varemærker — indsigelsessag — tilbagekaldelse af indsigelsen — ufornuddent at træffe afgørelse i sagen) .	45
2016/C 098/60	Sag T-726/15: Sag anlagt den 15. december 2015 — Blaž Jamnik og Blaž mod Parlamentet	45
2016/C 098/61	Sag T-730/15 P: Appel iværksat den 18. december 2015 af DI til prøvelse af Personalerettens kendelse af 15. oktober 2015 i sag F-113/13, DI mod EASO	46
2016/C 098/62	Sag T-762/15: Sag anlagt den 31. december 2015 — Sony og Sony Electronics mod Kommissionen .	47
2016/C 098/63	Sag T-763/15: Sag anlagt den 31. december 2015 — Sony Optiarc og Sony Optiarc America mod Kommissionen	48
2016/C 098/64	Sag T-772/15: Sag anlagt den 29. december 2015 — Quanta Storage mod Kommissionen	49
2016/C 098/65	Sag T-1/16: Sag anlagt den 4. januar 2016 — Hitachi-LG Data Storage og Hitachi-LG Data Storage Korea mod Kommissionen	50
2016/C 098/66	Sag T-6/16: Sag anlagt den 7. januar 2016 — Awg Allgemeine Warenvertriebs mod KHIM — Takko (Southern Territory 23°48'25"S)	51
2016/C 098/67	Sag T-8/16: Sag anlagt den 5. januar 2016 — Toshiba Samsung Storage Technology og Toshiba Samsung Storage Technology Korea mod Kommissionen	52
2016/C 098/68	Sag T-9/16: Sag anlagt den 11. januar 2016 — Skechers USA France mod KHIM — IM Production (Sko)	53

2016/C 098/69	Sag T-12/16: Sag anlagt den 15. januar 2016 — Slovenien mod Kommissionen	54
2016/C 098/70	Sag T-19/16: Sag anlagt den 18. januar 2016 — Advanced Drainage Systems mod KHIM (THE MOST ADVANCED NAME IN WATER MANAGEMENT SOLUTIONS)	55
2016/C 098/71	Sag T-21/16: Sag anlagt den 19. januar 2016 — Karl Conzelmann mod KHIM (LIKE IT)	55
2016/C 098/72	Sag T-28/16: Sag anlagt den 26. januar 2016 — Tyskland mod Kommissionen	56
2016/C 098/73	Sag T-32/16: Sag anlagt den 25. januar 2016 — Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen	57
2016/C 098/74	Sag T-47/16: Sag anlagt den 2. februar 2016 — Sigma Orionis mod REA	58
2016/C 098/75	Sag T-48/16: Sag anlagt den 2. februar 2016 — Sigma Orionis mod Kommissionen	59
2016/C 098/76	Sag T-400/14: Rettens kendelse af 14. januar 2016 — Premo mod KHIM — Prema Semiconductor (PREMO)	60
2016/C 098/77	Sag T-440/14: Rettens kendelse af 14. januar 2016 — Premo mod KHIM — Prema Semiconductor (PREMO)	60
2016/C 098/78	Sag T-564/14: Rettens kendelse af 15. januar 2016 — Ahmed Mohamed Saleh Baeshen mod KHIM .	61
2016/C 098/79	Sag T-623/14: Rettens kendelse af 19. januar 2016 — Loewe Technologies mod KHIM — DNS International (SoundVision)	61
Retten for EU-Personalesager		
2016/C 098/80	Sag F-47/15: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 25. januar 2016 — Darchy mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — familietillæg — børnetilskud — sagsøgerens ægtefælles børn — betaling med tilbagevirkende kraft)	62
2016/C 098/81	Sag F-138/11: Kendelse afsagt af Personaleretten den 28. januar 2016 — Schwander mod Kommissionen	62
2016/C 098/82	Sag F-66/12: Kendelse afsagt af Personaleretten den 2. februar 2016 — de Stefano mod Kommissionen	63
2016/C 098/83	Sag F-21/13: Kendelse afsagt af Personaleretten den 28. januar 2016 — Goch mod Rådet	63

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2016/C 098/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 90 af 7.3.2016

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 78 af 29.2.2016

EUT C 68 af 22.2.2016

EUT C 59 af 15.2.2016

EUT C 48 af 8.2.2016

EUT C 38 af 1.2.2016

EUT C 27 af 25.1.2016

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 21. januar 2016 — Galp Energía España, SA, Petróleos de Portugal (Petrogal), SA, Galp Energia og SGPS, SA mod Europa-Kommissionen

(Sag C-603/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 81 EF — karteller — det spanske marked for vejanlægsbitumen — opdeling af markedet og prissamordning — uforholdsmæssig lang sagsbehandlingstid ved Retten — artikel 261 TEUF — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 31 — fuld prøvelsesret — artikel 264 TEUF — hel eller delvis annullation af Kommissionens beslutning)

(2016/C 098/02)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Galp Energía España, SA, Petróleos de Portugal (Petrogal), SA og Galp Energia, SGPS, SA (ved advocaat M. Slotboom og advogado G. Gentil Anastácio)

Den anden part: Europa-Kommissionen (ved C. Urraca Caviedes og F. Castillo de la Torre, som befuldmægtigede, bistået af avocat J. Rivas Andrés og solicitor G. Eclair-Heath)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 16. september 2013, Galp Energía España m.fl. mod Kommissionen (T-462/07, EU:T:2013:459), ophæves, for så vidt som den i punkt 3 i sin dispositive del fastsætter den nye bøde, som GALP Energía España SA, Petróleos de Portugal SA og GALP Energía SGPS SA skal pålægges, under hensyntagen til Rettens urigtige konstatering i medfør af sin fulde prøvelsesret i begrundelsen for samme dom, hvorefter GALP Energía España SA, Petróleos de Portugal SA og GALP Energía SGPS SA havde haft kendskab til de andre kartelmedlemmers deltagelse i kompensationsmekanismen, og hvorefter de også kunne forudse de andre kartelmedlemmers deltagelse i overvågningsordningen, og at de derfor kunne holdes ansvarlige.
- 2) I øvrigt forkastes appellen.
- 3) Den bøde, som GALP Energía España SA og Petróleos de Portugal SA in solidum pålægges i artikel 2 i Kommissionens beslutning K(2007) 4441 endelig af 3. oktober 2007 om en procedure i henhold til artikel 81 EF (sag COMP/38.710 — Bitumen (Spanien)), fastsættes til 7,7 mio. EUR, hvoraf GALP Energía SGPS SA er solidarisk ansvarlig for 5,72 mio. EUR.
- 4) GALP Energía España SA, Petróleos de Portugal SA og GALP Energía SGPS SA betaler to tredjedele af Europa-Kommissionens omkostninger og bærer to tredjedele af deres egne omkostninger i forbindelse med appellen samt deres egne omkostninger i forbindelse med sagen i første instans.

- 5) Kommissionen bærer en tredjedel af sine egne omkostninger og betaler en tredjedel af de omkostninger, som GALP Energía España SA, Petróleos de Portugal SA og GALP Energía SGPS SA har afholdt i forbindelse med appellen, og bærer sine egne omkostninger i forbindelse med sagen i første instans.

(¹) EUT C 24 af 25.1.2014.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 21. januar 2016 — »Eturas« UAB m.fl. mod Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas — Litauen)

(Sag C-74/14) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — konkurrence — karteller — samordnet praksis — rejsebureauer, der deltager i et fælles IT-informationssystem for udbud af rejser — automatisk begrænsning af satser for nedsættelser ved on-line salg af rejser — meddelelse fra systemadministratoren vedrørende denne begrænsning — stiltiende aftale, der kan kvalificeres som samordnet praksis — elementer, der er forudsætningen for, at der foreligger en aftale og en samordnet praksis — bedømmelsen af beviser og kravet til bevisernes styrke — medlemsstaternes procesautonomi — effektivitetsprincippet — uskyldsformodning)

(2016/C 098/03)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: »Eturas« UAB, »AAA Wrislit« UAB, »Baltic Clipper« UAB, »Baltic Tours Vilnius« UAB, »Daigera« UAB, »Feronas« UAB, »Freshtravel« UAB, »Guliverio kelionės« UAB, »Kelionių akademija« UAB, »Kelionių gurmanai« UAB, »Kelionių laikas« UAB, »Litamicus« UAB, »Megaturas« UAB, »Neoturas« UAB, »TopTravel« UAB, »Travelonline Baltics« UAB, »Vestekspress« UAB, »Visveta« UAB, »Zigzag Travel« UAB og »ZIP Travel« UAB

Sagsøgt: Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba

Procesdeltagere: »Aviaeuropa« UAB, »Grand Voyage« UAB, »Kalnų upė« UAB, »Keliautojų klubas« UAB, »Smaragdas travel« UAB, »700LT« UAB, »Aljus ir Ko« UAB, »Gustus vitae« UAB, »Tropikai« UAB, »Vipauta« UAB og »Vistus« UAB

Konklusion

Artikel 101, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at en gruppe erhvervsdrivende, når administratoren af et IT-informationssystem, der har til formål at give rejsebureauer mulighed for at sælge rejser via deres hjemmesider ved en ensartet fremgangsmåde for reservationer, via et personligt elektronisk meddelelsessystem fremsender disse erhvervsdrivende en meddelelse, der oplyser dem om, at de rabatter, der ydes på produkter solgt via dette system, fremover vil blive underlagt et loft, og det omhandlede system efter udsendelsen af denne meddelelse underkastes de for gennemførelsen af denne foranstaltning nødvendige tekniske ændringer, fra det tidspunkt, hvor de havde kendskab til den meddelelse, der blev udsendt af administratoren af systemet, kan antages at have deltaget i en samordnet praksis som omhandlet i denne bestemmelse, hvis de har undladt offentligt at tage afstand fra denne praksis, ikke har gjort myndighederne opmærksom på den og ikke har fremført andre beviser, der kan afkræfte denne formodning, såsom bevis for en systematisk anvendelse af en rabat, der overstiger det omhandlede loft.

Det tilkommer den forelæggende ret på grundlag af de nationale regler for bevisbedømmelse og kravene til bevisernes styrke at undersøge, om fremsendelsen af en meddelelse, henset til alle de omstændigheder, der fremlægges for den forelæggende ret, kan udgøre et tilstrækkeligt bevis for, at meddelelsens modtagere havde kendskab til dens indhold. Uskylsformodningen er til hinder for, at den forelæggende ret finder, at den blotte fremsendelse af denne meddelelse kan udgøre et tilstrækkeligt bevis for, at dens adressater nødvendigvis burde have haft kendskab til dens indhold.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 12.5.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. januar 2016 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien

(Sag C-141/14) ⁽¹⁾

(»Traktatbrud — direktiv 2009/147/EF — beskyttelse af vilde fugle — særligt beskyttede områder Kaliakra og Belite skali — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter — lokalitet af fællesskabsbetydning Kompleks Kaliakra — direktiv 2011/92/EU — vurdering af visse projekters indvirkning på miljøet — tidsmæssig anvendelse af beskyttelsesordningen — forringelse af arternes naturtyper og forstyrrelse af arterne — vindenergi — turisme«)

(2016/C 098/04)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. White, C. Hermes og P. Mihaylova, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Bulgarien (ved E. Petranova og D. Drambozova, som befuldmægtigede)

Konklusion

1) Republikken Bulgarien:

- har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, eftersom den ikke til fulde har integreret de vigtige fuglebeskyttelsesområder i det særligt beskyttede område i regionen Kaliakra og dermed ikke har udlagt som særligt beskyttet område de områder, som med hensyn til antal og udstrækning er bedst egnede til beskyttelse af dels de biologiske arter, der er opført i bilag I til det nævnte direktiv, dels de trækfuglearter, der ikke er opført i bilag I, men som er regelmæssigt tilbagevendende trækfuglearter i det geografiske hav- og landområde, hvor dette direktiv finder anvendelse
- har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 4, i direktiv 2009/147 ved at godkende gennemførelsen af projekterne »AES Geo Energy«, »Disib« og »Longman Investment« i det vigtige fuglebeskyttelsesområde Kaliakra, der ikke er blevet udlagt som særligt beskyttet område, selv om det burde have været det
- har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 2, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, idet den har godkendt gennemførelsen af projekterne »Kaliakra Wind Power«, »EVN Enertrag Kavarna« og »Vertikal — Petkov & Cie« samt »Thracian Cliffs Golf & Spa Resort« i henholdsvis det særligt beskyttede område i regionen Kaliakra og det særligt beskyttede område i regionen Belite skali

- har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til dels artikel 4, stk. 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, og bilag III, punkt 1, litra b), dertil, dels dette direktivs artikel 2, stk. 1, idet den på den ene side undlod at vurdere den kumulative virkning af projekterne »Windtech«, »Brestiom«, »Eco Energy« og »Longman Investment« korrekt på det vigtige fuglebeskyttelsesområde i regionen Kaliakra, der ikke er blevet udlagt som særligt beskyttet område, selv om det burde have været det, og på den anden side desuagtet godkendte gennemførelsen af projektet »Longman Investment«.

- 2) I øvrigt frifindes Republikken Bulgarien.
- 3) Republikken Bulgarien betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 159 af 26.5.2014.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 14. januar 2016 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien

(Sag C-163/14) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — artikel 43 TEUF — protokol vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter — artikel 3 — afgiftsfritagelser — hovedstadsregionen Bruxelles — afgifter på levering af elektricitet og gas)

(2016/C 098/05)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved F. Clotuche-Duvieusart og I. Martínez del Peral, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien (ved J.-C. Halleux, S. Vanrie og T. Materne, som befuldmægtigede, bistået af avocats G. Block, D. Remy og H. Delahaije)

Konklusion

- 1) Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 2, i protokollen af 8. april 1965 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, der oprindeligt var bilagt traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber, og som dernæst, i henhold til Lissabontraktaten, har været bilagt EU-traktaten, EUF-traktaten og Euratomtraktaten som protokol nr. 7, idet det ikke har indrømmet EU-institutionerne en fritagelse for de afgifter, der er omhandlet i artikel 26 i bekendtgørelsen om organiseringen af el-markedet i hovedstadsregionen Bruxelles (ordonnance relative à l'organisation du marché de l'électricité en Région de Bruxelles Capitale) og artikel 20 i bekendtgørelsen om organiseringen af gasmarkedet i hovedstadsregionen Bruxelles (ordonnance relative à l'organisation du marché du gaz en Région de Bruxelles Capitale), som ændrede, og ved at modsætte sig tilbagebetalingen af disse afgifter, som hovedstadsregionen Bruxelles har opkrævet.

- 2) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 184 af 16.6.2014.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. januar 2016 — »Ostas celtnieks« SIA mod Talsu novada pašvaldība og Iepirkumu uzraudzības birojs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa — Letland)

(Sag C-234/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — direktiv 2004/18/EF — finansiel og økonomisk formåen — teknisk og/eller faglig formåen — artikel 47, stk. 2, og artikel 48, stk. 3 — udbudsbetingelser, som indeholder en forpligtelse for tilbudsgiveren til at indgå en samarbejdsaftale med eller til at oprette et interessentskab med de enheder, hvis formåen denne gør gældende)

(2016/C 098/06)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »Ostas celtnieks« SIA

Sagsøgte: Talsu novada pašvaldība og Iepirkumu uzraudzības birojs

Konklusion

Artikel 47, stk. 2, og artikel 48, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en ordregivende myndighed i udbudsbetingelserne vedrørende en udbudsprocedure med henblik på indgåelse af en offentlig kontrakt pålægger en tilbudsgiver, der gør andre enheders formåen gældende, en forpligtelse til inden tildelingen af den nævnte kontrakt at indgå en samarbejdsaftale med disse enheder, eller til at oprette et interessentskab med dem.

⁽¹⁾ EUT C 212 af 7.7.2014.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 21. januar 2016 — Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO) SpA mod Europa-Kommissionen og Forvaltningsorganet for Innovation og Netværk (INEA)

(Sag C-281/14 P) ⁽¹⁾

(Appel — det transeuropæiske transportnet — finansiel støtte — afslutning — afgørelse, som erklærer, at visse omkostninger ikke er støtteberettigede, og fastsætter den endelige opgørelse — artikel 263, stk. 4, TEUF — annullationssøgsmål — retsakt, som kan anfægtes — søgsmålskompetence — ingen anden end støttemodtageren)

(2016/C 098/07)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO) SpA (ved advokati G. Greco, M. Muscardini og G. Carullo)

De andre parter i appellsagen: Europa-Kommissionen (ved J. Hottiaux og E. Montaguti, som befuldmægtigede, og avvocato D. Gullo) og Forvaltningsorganet for Innovation og Netværk (INEA) (ved I. Ramallo, D. Silhol og Z. Szilvássy, som befuldmægtigede, og advokati A. Lanzi og M. Bozzo)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionens frifindes.
- 2) Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO) SpA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 292 af 1.9.2014.

**Domstolens dom (Femte Afdeling) af 21. januar 2016 — Les Jardins de Jouvence SCRL mod État belge
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Mons — Belgien)**

(Sag C-335/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift — sjette momsdirektiv — fritagelser — artikel 13, punkt A, stk. 1, litra g) — fritagelse for tjenesteydelser med nær tilknytning til social bistand og social sikring, som præsteres af offentligretlige organer eller andre organer, der er anerkendt som foretagender af almenyttig karakter — begrebet »tjenesteydelser med nær tilknytning til social bistand og social sikring« — organer, der er anerkendt som foretagender af almenyttig karakter — plejeboliger — tjenesteydelser)

(2016/C 098/08)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Mons

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Les Jardins de Jouvence SCRL

Sagsøgt: État belge

Procesdeltager: AXA Belgium SA

Konklusion

Artikel 13, punkt A, stk. 1, litra g), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag skal fortolkes således, at blandt de tjenesteydelser, som leveres af en plejebolig som den i hovedsagen omhandlede, hvis almenyttige karakter skal undersøges af den forelæggende ret særligt under hensyntagen til de forhold, som er nævnt i denne dom, kan de ydelser, som består i at stille boliger tilpasset ældre personer til rådighed, drage fordel af momsfrigtagelsen i denne bestemmelse. De øvrige tjenesteydelser leveret af denne plejebolig kan ligeledes drage fordel af fritagelsen, forudsat navnlig, at disse ydelser, som plejeboligerne er forpligtet til at tilbyde, i henhold til den relevante nationale lovgivning tilsigter at sikre støtte til ældre personer og at yde pleje til disse personer og svarer til de ydelser, som alderdomshjemmene ligeledes er forpligtede til at tilbyde i henhold til den omhandlede nationale lovgivning.

Det er i denne forbindelse uden betydning, om operatøren af en plejebolig som den i hovedsagen omhandlede modtager støtte eller anden form for fordel eller økonomiske tilskud fra de offentlige myndigheder eller ej.

⁽¹⁾ EUT C 339 af 29.9.2014.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. januar 2016 — »ERGO Insurance« SE, repræsenteret ved »ERGO Insurance« SE Lietuvos filialas mod »If P&C Insurance« AS, repræsenteret ved »If P&C Insurance« AS filialas (C-359/14) og »Gjensidige Baltic« AAS, repræsenteret ved »Gjensidige Baltic« AAS Lietuvos filialas mod »PZU Lietuva« UAB DK (C-475/14) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vilniaus miesto apylinkės teismas, Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Litauen)

(Forenede sager C-359/14 og C-475/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i civile sager — lovvalg — forordning (EF) nr. 864/2007 og (EF) nr. 593/2008 — direktiv 2009/103/EF — ulykke forårsaget af en lastbil med påhængskøretøj, hvor de to køretøjer er forsikret af forskellige forsikringsgivere — ulykke, der har fundet sted i en anden medlemsstat end den, hvor forsikringsaftalerne er indgået — regressøgsmaal mellem forsikringsgiverne — lov, der finder anvendelse — begreberne »kontraktlige forpligtelser« og »forpligtelser uden for kontrakt«)

(2016/C 098/09)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Vilniaus miesto apylinkės teismas, Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: »ERGO Insurance« SE, repræsenteret ved »ERGO Insurance« SE Lietuvos filialas, (C-359/14), »Gjensidige Baltic« AAS, repræsenteret ved »Gjensidige Baltic« AAS Lietuvos filialas (C-475/14)

Sagsøgte: »If P&C Insurance« AS, repræsenteret ved »If P&C Insurance« AS filialas (C-359/14), »PZU Lietuva« UAB DK (C-475/14)

Konklusion

Artikel 14, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF af 16. september 2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke indeholder nogen særlig lovvalgsregel til fastlæggelse af den lov, der finder anvendelse på regressøgsmaal mellem forsikringsgiverne under omstændigheder som de i hovedsagerne omhandlede.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007 af 11. juli 2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II) skal fortolkes således, at den lov, der finder anvendelse på et regressøgsmål anlagt af et trækkende køretøjs forsikringsgiver, som har ydet erstatning til ofrene for en ulykke forårsaget af føreren af det nævnte køretøj, mod forsikringsgiveren for det påhængskøretøj, der blev trukket i forbindelse med denne ulykke, skal fastlægges i henhold til artikel 7 i forordning nr. 593/2008, såfremt de regler om erstatningsansvar uden for kontrakt, som finder anvendelse på denne ulykke i medfør af artikel 4 ff. i forordning nr. 864/2007, fastsætter en fordeling af forpligtelsen til at erstatte skaden.

⁽¹⁾ EUT C 329 af 22.9.2014
og EUT C 7 af 12.1.2015.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 20. januar 2016 — Toshiba Corporation mod Europa-Kommissionen

(Sag C-373/14 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — karteller — artikel 101, stk. 1, TEUF — markedet for elektriske transformatorer — mundtlig aftale om fordeling af markeder (»gentlemen's agreement«) — konkurrencebegrænsende »formål« — adgangsbarrierer — formodning for deltagelse i en ulovlig aftale — bøder — retningslinjerne for beregning af bøder (2006) — punkt 18)

(2016/C 098/10)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Toshiba Corporation (ved solicitor J.F. MacLennan, Rechtsanwalt A. Schulz og avocats J. Jourdan og P. Berghe)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved F. Ronkes Agerbeek, J. Norris-Usher og K. Mojzesowicz, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Toshiba Corporation betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 339 af 29.9.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. januar 2016 — Vodafone GmbH mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)

(Sag C-395/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — direktiv 2002/21/EF — artikel 7, stk. 3 — konsolidering af det indre marked for elektronisk kommunikation — direktiv 2002/19/EF — artikel 8 og 13 — operatør, der anses for at have en stærk markedsposition — forpligtelser, der pålægges af de nationale tilsynsmyndigheder — forpligtelser vedrørende priskontrol og omkostningsregnskaber — godkendelse af mobiltermineringspriser)

(2016/C 098/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vodafone GmbH

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

Konklusion

Artikel 7, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) skal fortolkes således, at når en national tilsynsmyndighed har pålagt en operatør, der anses for at have en stærk markedsposition, en forpligtelse til at levere mobiltermineringsydelser, og efter den procedure, der er fastsat i denne bestemmelse, har underlagt de herfor forlangte priser en godkendelsespligt, er denne nationale tilsynsmyndighed forpligtet til på ny at gennemføre denne procedure, hver gang der til denne operatør udstedes en godkendelse af disse priser, når den sidstnævnte godkendelse kan have indvirkning på samhandelen mellem medlemsstaterne som omhandlet i denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 372 af 20.10.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. januar 2016 — Grüne Liga Sachsen e.V. m.fl. mod Freistaat Sachsen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)

(Sag C-399/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 92/43/EØF — artikel 6, stk. 2-4 — lokalitet, der er opført på listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning efter tilladelsen til et projekt, men inden påbegyndelsen af udførelsen af dette — undersøgelse af projektet efter opførelsen af lokaliteten på den nævnte liste — krav til denne undersøgelse — konsekvenser af projektets afslutning for valget af alternativer)

(2016/C 098/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Grüne Liga Sachsen e.V. m.fl.

Sagsøgt: Freistaat Sachsen

Konklusion

- 1) Artikel 6, stk. 2, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter skal fortolkes således, at en plan eller et projekt, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendig for en lokalitets forvaltning, og som er blevet tilladt efter en undersøgelse, der ikke opfylder kravene i dette direktivs artikel 6, stk. 3, før opførelsen af den pågældende lokalitet på listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning, fra de kompetente myndigheders side skal gøres til genstand for en efterfølgende undersøgelse af dens virkninger på denne lokalitet, hvis denne undersøgelse udgør den eneste passende foranstaltning for at undgå, at udførelsen af den nævnte plan eller det nævnte projekt medfører en forringelse eller forstyrrelser, som kan påvirke lokaliteten væsentligt i betragtning af formålene med dette direktiv. Det påhviler den forelæggende ret at efterprøve, om disse betingelser er opfyldt.
- 2) Artikel 6, stk. 2, i direktiv 92/43 skal fortolkes således, at hvis en efterfølgende undersøgelse af indvirkninger på den pågældende lokalitet af en plan eller et projekt, hvis udførelse er påbegyndt efter opførelsen af denne lokalitet på listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning, under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede viser sig at være nødvendig, skal denne undersøgelse foretages i overensstemmelse med kravene i dette direktivs artikel 6, stk. 3. En sådan undersøgelse skal tage hensyn til alle de oplysninger, der forelå på tidspunktet for denne opførelse, og til alle de indvirkninger, der er indtrådt eller kan indtræde som følge af en delvis eller hel udførelse af denne plan eller dette projekt på den pågældende lokalitet efter dette tidspunkt.

- 3) Direktiv 92/43 skal fortolkes således, at kravene til en kontrol foretaget inden for rammerne af en ny undersøgelse af indvirkningerne på en lokalitet — når der er foretaget en sådan undersøgelse for at afhjælpe fejl, som er blevet konstateret vedrørende den forudgående vurdering, der er blevet foretaget før opførelsen af denne lokalitet på listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning eller vedrørende den efterfølgende undersøgelse i henhold til artikel 6, stk. 2, i direktiv 92/43, selv om planen eller projektet allerede var blevet udført — ikke kan være ændrede som følge af, at godkendelsesafgørelsen for denne plan eller dette projekt kunne fuldbyrdes straks, at en begæring om, at der blev anordnet foreløbige forholdsregler, var blevet afslået, og at denne afgørelse om afslag ikke længere kunne anfægtes. Den nævnte undersøgelse skal endvidere tage hensyn til de risici for forringelse eller forstyrrelser, der kan have betydelige konsekvenser som omhandlet i den nævnte artikel 6, stk. 2, som eventuelt er opstået på grund af udførelsen af den omhandlede plan eller det omhandlede projekt.

Artikel 6, stk. 4, i direktiv 92/43 skal fortolkes således, at kravene til den kontrol, der foretages inden for rammerne af undersøgelsen af alternative løsninger, ikke kan være ændrede af den grund, at planen eller projektet allerede er blevet udført.

⁽¹⁾ EUT C 448 af 15.12.2014

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 20. januar 2016 — DHL Express (Italy) Srl og DHL Global Forwarding (Italy) SpA mod Autorità Garante della Concorrenza e del mercato (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-428/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — konkurrencepolitik — artikel 101 TEUF — forordning (EF) nr. 1/2003 — sektoren for internationale godsspeditioner — nationale konkurrencemyndigheder — juridisk værdi af Det Europæiske Konkurrencenetværks instrumenter — dette netværks modelprogram for bødefritagelse og bødenedsættelse — ansøgning om bødefritagelse fremsat for Kommissionen — forkortet ansøgning om bødefritagelse, indgivet til den nationale konkurrencemyndighed — forholdet mellem disse to ansøgninger)

(2016/C 098/13)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: DHL Express (Italy) Srl og DHL Global Forwarding (Italy) SpA

Sagsøgt: Autorità Garante della Concorrenza e del mercato

Procesdeltagere: Schenker Italiana SpA og Agility Logistics Srl

Konklusion

- 1) Bestemmelserne i Den Europæiske Unions ret, nærmere bestemt artikel 101 TEUF og Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i [artikel 101 TEUF] og [102 TEUF], skal fortolkes således, at de instrumenter, der er vedtaget i forbindelse med Det Europæiske Konkurrencenetværk, herunder dette netværks modelprogram for bødefritagelse og bødenedsættelse, ikke har bindende virkning for de nationale konkurrencemyndigheder.
- 2) Bestemmelserne i EU-retten, nærmere bestemt artikel 101 TEUF og forordning nr. 1/2003, skal fortolkes således, at der ikke er nogen retlig forbindelse mellem en ansøgning om bødefritagelse, som en virksomhed har fremsat eller er i færd med at fremsætte for Europa-Kommissionen, og den forkortede ansøgning om bødefritagelse, som er fremsat for en national konkurrencemyndighed med hensyn til det samme kartel, hvilken forbindelse skulle forpligte denne myndighed til at vurdere den forkortede ansøgning i lyset af ansøgningen om bødefritagelse. Den omstændighed, at den forkortede ansøgning nøjagtigt afspejler indholdet af den ansøgning om bødefritagelse, der er fremsat for Kommissionen, er i denne henseende ikke relevant.

Når den forkortede ansøgning, der fremsættes for den nationale konkurrencemyndighed, har et mere begrænset materielt anvendelsesområde end ansøgningen om bødefritagelse, der er fremsat for Kommissionen, er denne myndighed ikke forpligtet til at rette henvendelse til Kommissionen eller virksomheden selv med henblik på at fastlægge, hvorvidt denne virksomhed har konstateret konkrete og specifikke eksempler på ulovlig adfærd i den sektor, som angiveligt er dækket af ansøgningen om bødefritagelse, men ikke af nævnte forkortede ansøgning.

- 3) Bestemmelserne i EU-retten, nærmere bestemt artikel 101 TEUF og forordning nr. 1/2003, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en national konkurrencemyndighed under sådanne omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende imødekommer en forkortet ansøgning om bødefritagelse fra en virksomhed, som ikke har fremsat en fuldstændig ansøgning om bødefritagelse for Kommissionen, men en ansøgning om bødenedsættelse.

(¹) EUT C 462 af 22.12.2014.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 21. januar 2016 — Valsts ieņēmumu dienests mod Artūrs Stretinskis (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa — Letland)

(Sag C-430/14) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — toldunion — EF-toldkodeks — artikel 29, stk. 1, litra d) — toldværdiansættelse — forordning (EØF) nr. 2454/93 — artikel 143, stk. 1, litra h) — begrebet »indbyrdes afhængige personer« med henblik på toldværdiansættelsen — familie- eller slægtskabsforhold mellem køberen, en fysisk person, og direktøren for det selskab, der har solgt varerne)

(2016/C 098/14)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Valsts ieņēmumu dienests

Sagsøgt: Artūrs Stretinskis

Konklusion

Artikel 143, stk. 1, litra h), i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 46/1999 af 8. januar 1999, skal fortolkes således, at en køber, der er en fysisk person, og en sælger, der er en juridisk person inden for hvilken en slægtning til denne køber faktisk har magt til at påvirke nævnte varers købspris til fordel for nævnte køber, skal anses for at være indbyrdes afhængige personer som omhandlet i artikel 29, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 82/97 af 19. december 1996.

(¹) EUT C 421 af 24.11.2014.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. januar 2016 — Vorarlberger Gebietskrankenkasse og Alfred Knauer mod Landeshauptmann von Vorarlberg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig)

(Sag C-453/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 883/2004 — artikel 5 — begrebet »tilsvarende ydelser« — ligestilling af ydelser ved alderdom fra to medlemsstater i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde — national lovgivning, der tager hensyn til ydelser ved alderdom modtaget i andre medlemsstater ved beregningen af størrelsen af sociale bidrag)

(2016/C 098/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Vorarlberger Gebietskrankenkasse og Alfred Knauer

Sagsøgt: Landeshauptmann von Vorarlberg

Procesdeltager: Rudolf Mathis

Konklusion

Artikel 5, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger skal fortolkes således, at under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede udgør ydelser ved alderdom, som udredes af en medlemsstats erhvervstilknyttede pensionsordning, og ydelser, som udredes af en lovbestemt pensionsordning i en anden medlemsstat, idet disse to ordninger henhører under anvendelsesområdet for den samme forordning, tilsvarende ydelser som omhandlet i denne bestemmelse, når de to kategorier af ydelser forfølger det samme formål om at sikre modtagerne, at de kan opretholde en levestandard, der svarer til den, som disse sidstnævnte havde før deres pension.

⁽¹⁾ EUT C 462 af 22.12.2014.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. januar 2016 — Europa-Kommissionen mod Republiken Cypern

(Sag C-515/14) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — fri bevægelighed for personer — arbejdstagere — artikel 45 TEUF og 48 TEUF — ydelser ved alderdom — forskelsbehandling på grund af alder — en medlemsstats tjenestemænd under 45 år, der forlader denne medlemsstat for at udøve erhvervsmæssig beskæftigelse i en anden medlemsstat eller i Den Europæiske Unions institutioner)

(2016/C 098/16)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved H. Tserepa-Lacombe og D. Martin, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republiken Cypern (ved N. Ioannou og D. Kalli, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Republiken Cypern har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 45 TEUF og 48 TEUF samt artikel 4, stk. 3, TEU, idet den ikke med tilbagevirkende kraft fra den 1. maj 2004 har ophævet alderskriteriet i artikel 27 i lov nr. 97 (I)/1997 om pension, som afholder arbejdstagere fra at forlade deres hjemland for at udøve erhvervsmæssig beskæftigelse i en anden medlemsstat, i Den Europæiske Unions institutioner eller i en anden international organisation, og som medfører en ulige behandling mellem på den ene side vandrende arbejdstagere, herunder dem, der arbejder i Den Europæiske Unions institutioner eller i en anden international organisation, og på den anden side de tjenestemænd, som har udøvet deres beskæftigelse i Cypern.
- 2) Republiken Cypern betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 65 af 23.2.2015.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. januar 2016 — SOVAG — Schwarzmeer und Ostsee Versicherungs-Aktiengesellschaft mod If Vahinkovakuutusyhtiö Oy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein oikeus — Finland)

(Sag C-521/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 6, nr. 2) — retternes kompetence — søgsmål mod den pågældende som tredjemand anlagt af en tredjemand mod en part i en retssag ved den ret, hvor den oprindelige sag er anlagt)

(2016/C 098/17)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SOVAG — Schwarzmeer und Ostsee Versicherungs-Aktiengesellschaft

Sagsøgt: If Vahinkovakuutusyhtiö Oy

Konklusion

Artikel 6, nr. 2), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at den omfatter et søgsmål, som er anlagt af en tredjemand i henhold til nationale bestemmelser, mod sagsøgte i en oprindelig retssag, hvorved et regreskrav — som har en nær sammenhæng med dette oprindelige søgsmål — med hensyn til den skadeserstatning, der er udbetalt af den nævnte tredjemand til sagsøgeren i den oprindelige retssag, gøres gældende, på betingelse af, at kravet ikke er rejst for at unddrage denne sagsøgte sit værneting.

⁽¹⁾ EUT C 34 af 2.2.2015.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 21. januar 2016 — Kurt Hesse mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), Hubert Ampferl, som kurator for Lutter & Partner GmbH, tidligere Lutter & Partner GmbH, og Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG

(Sag C-50/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5 — ordmærket Carrera — indsigelse rejst af indehaveren af det nationale ordmærke og EF-ordmærket CARRERA — risiko for forveksling — det ældre varemærkes renommé)

(2016/C 098/18)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Kurt Hesse (ved Rechtsanwalt M. Krogmann)

De andre parter i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Schifko, som befuldmægtiget), Hubert Ampferl, som kurator for Lutter & Partner GmbH, tidligere Lutter & Partner GmbH, og Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (ved Rechtsanwalt E. Stolz)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Kurt Hesse betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 138 af 27.4.2015.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 14. januar 2016 — Europa-Kommissionen mod Den Hellenke Republik

(Sag C-66/15) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — fri udveksling af tjenesteydelser — motorkøretøjer — leje eller leasing af et motorkøretøj, der foretages af en person, der har bopæl i en medlemsstat, hos en leverandør, der er etableret i en anden medlemsstat — beskatning af dette køretøj ved dets indregistrering i den første medlemsstat — opkrævning af den fulde indregistreringsafgift)

(2016/C 098/19)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Wasmeier og D. Triantafyllou, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Hellenke Republik (ved K. Boskovits og V. Karrá, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Hellenke Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 56 TEUF til 62 TEUF, idet den ved indregistreringen af et køretøj, der er lejet eller leaset af en kunde, der er bosat på dens område, har opkrævet den fulde indregistreringsafgift, som er fastsat i dens nationale lovgivning, hos en leverandør, der er etableret i en anden medlemsstat, uden at tage hensyn til leje- eller leasingaftalens varighed samt nævnte køretøjs brugsperiode på det græske område.

2) Den Hellske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 138 af 27.4.2015.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. januar 2016 — Viiniverla Oy mod Sosiaali- ja terveystalantupa- ja valvontavirasto (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Markkinaoikeus — Finland)

(Sag C-75/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus — forordning (EF) nr. 110/2008 — artikel 16, litra b) — antydning — brændevin af æblecider fremstillet i Finland og markedsført under betegnelsen »Verlados« — den beskyttede geografiske betegnelse »Calvados«)

(2016/C 098/20)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Markkinaoikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Viiniverla Oy

Sagsøgt: Sosiaali- ja terveystalantupa- ja valvontavirasto

Konklusion

- 1) Artikel 16, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 af 15. januar 2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89 skal fortolkes således, at det med henblik på at afgøre, om der er tale om en »antydning« som omhandlet i denne bestemmelse, påhviler den nationale ret at tage hensyn til opfattelsen hos en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger, idet sidstnævnte begreb skal anses for at henvise til en europæisk forbruger og ikke blot til forbrugeren i den medlemsstat, hvor det produkt, som antyder en beskyttet geografisk betegnelse, fremstilles.
- 2) Artikel 16, litra b), i forordning nr. 110/2008 skal fortolkes således, at med henblik på at vurdere, om betegnelsen »Verlados« udgør en »antydning« som omhandlet i denne bestemmelse til den beskyttede geografiske betegnelse »Calvados« for tilsvarende produkter, skal den forelæggende ret tage hensyn til det fonetiske og visuelle slægtskab mellem disse betegnelser og til eventuelle omstændigheder, der kan tyde på, at et sådant slægtskab ikke er tilfældigt, og vurdere, om en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet europæisk gennemsnitsforbruger, når han ser dette produkts navn, føres til at tænke på det produkt, som er omfattet af den beskyttede geografiske betegnelse.
- 3) Artikel 16, litra b), i forordning nr. 110/2008 skal fortolkes således, at anvendelsen af en betegnelse, som kan anses for at udgøre en »antydning« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i denne bestemmelse, af en geografisk betegnelse, som er anført i bilag III til denne forordning, ikke kan godkendes, selv hvis der ikke er nogen risiko for forveksling.

⁽¹⁾ EUT C 138 af 27.4.2015.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 15. juni 2015 — EURO 2004, Hungary Kft.mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Sag C-291/15)

(2016/C 098/21)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: EURO 2004, Hungary Kft.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 181a i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats praksis, hvorefter toldværdien fastsættes efter »transaktionsværdien af lignende varer«, når det skønnes, at den anførte transaktionsværdi sammenlignet med de statistisk gennemsnitlige købspriser, der gælder ved import af lignende varer, er urimeligt lav og dermed urealistisk, til trods for, at toldmyndigheden ikke afviser eller på anden måde rejser tvivl om fakturaens eller overførselsdokumentets ægthed, der er fremlagt som bevis for den pris, der faktisk er betalt for de importerede varer, og uden at importøren fremlægger yderligere beviser for at godtgøre transaktionsværdien?

Sag anlagt den 20. november 2015 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-616/15)

(2016/C 098/22)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Owsiany-Hornung og B.-R. Killmann, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

1. Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 132, stk. 1, litra f), i direktivet om merværdiafgiftssystemet⁽¹⁾, idet den indskrænker merværdiafgiftsfritagelsen på levering af ydelser præsteret af selvstændige grupper af personer, der udøver en virksomhed, som er fritaget for afgift, eller for hvilken de ikke er afgiftspligtige, med henblik på at yde deres medlemmer de for udøvelsen af denne virksomhed direkte nødvendige tjenester, såfremt disse grupper kun afkræver deres medlemmer en godtgørelse, som nøjagtigt svarer til deres andel af de fælles udgifter, til kun at omfatte grupper, hvis medlemmer alene udøver et begrænset antal erhverv.
2. Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort følgende gældende:

Forbundsrepublikken Tyskland indskrænker fritagelsen for merværdiafgift på levering af ydelser præsteret af selvstændige grupper af personer, der udøver en virksomhed, som er fritaget for afgift, eller for hvilken de ikke er afgiftspligtige, med henblik på at yde de for udøvelsen af denne virksomhed direkte nødvendige tjenester, til kun at omfatte bestemte præcist angivne erhvervsgrupper. Fritagelse i henhold til den tyske lovgivning om omsætningsafgift omfatter alene grupper, hvis medlemmer enten er læger eller personer, der udøver til lægegerningen knyttede erhverv, eller er sygehuse eller sygehuslignende etablissementer.

Dette er uforeneligt med artikel 132, stk. 1, litra f), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem. Hverken ordlyden af, formålet med eller tilblivelseshistorien bag artikel 132, stk. 1, litra f), i direktiv 2006/112/EF begrundet en sådan indskrænkning af fritagelsen for merværdiafgift til bestemte erhvervsgrupper. Fritagelsen skal tværtimod indrømmes samtlige erhvervsformer, for så vidt som disse udøver afgiftsfritaget virksomhed.

Den indskrænkning, der er indeholdt i den tyske lovgivning om omsætningsafgift, er heller ikke begrundet i en eventuelt foreliggende generel konkurrenceforvridning. Spørgsmålet, om der foreligger konkurrenceforvridning i forbindelse med anvendelsen af afgiftsfritagelsen, kan således alene bedømmes under hensyntagen til omstændighederne i den konkrete sag. Det kan ikke på generel vis fastslås, at der foreligger konkurrenceforvridning for så vidt angår bestemte erhvervsformers levering af ydelser og de hermed direkte knyttede ydelser, der leveres af en gruppe.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 30. november 2015 — Eko-Tabak s.r.o.mod Generální ředitelství cel

(Sag C-638/15)

(2016/C 098/23)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Appellant (sagsøger i første instans: Eko-Tabak s.r.o.

Indstævnt (sagsøgt i første instans): Generální ředitelství cel

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan tørret, flad, uregelmæssig, delvist strippet tobak i blade og/eller dele deraf, der har været udsat for primær tørring og kontrolleret dampning, hvori der findes forekomster af glycerin, og som kan ryges efter simpel forarbejdning (ved at det knuses eller håndskæres), betragtes som forarbejdet tobak som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c), nr. ii), eller i givet fald artikel 5, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2011/64/EU ⁽¹⁾ om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak (kodifikation)?

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, er artikel 5 i Rådets direktiv 2011/64/EU om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak (kodifikation), sammenholdt med samme direktivs artikel 2, da til hinder for en medlemsstats nationale lovgivning, der udvider anvendelsesområdet for reglerne om punktafgift af forarbejdet tobak til tobak, der ikke er omfattet af i artikel 2 og 5 i Rådets direktiv 2011/64/EU om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak (kodifikation), som kan ryges (er muligt at ryge og egnet hertil), selv om det ikke er bestemt til rygning, og som er blevet forarbejdet med henblik på salg til den endelig forbruger?

⁽¹⁾ EUT 2011 L 176, s. 24.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af College van Beroep voor het Bedrijfsleven
(Nederlandene) den 7. december 2015 — Robeco Hollands Bezit NV m.fl. mod Stichting Autoriteit
Financiële Markten (AFM)**

(Sag C-658/15)

(2016/C 098/24)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Robeco Hollands Bezit NV, Robeco Duurzaam Aandelen NV, Robeco Safe Mix NV, Robeco Solid Mix NV, Robeco Balanced Mix NV, Robeco Growth Mix NV, Robeco Life Cycle Funds NV, Robeco Afrika Fonds NV, Robeco Global Stars Equities, Robeco All Strategy Euro Bonds, Robeco High Yield Bonds og Robeco Property Equities

Sagsøgt: Stichting Autoriteit Financiële Markten (AFM)

Præjudicielt spørgsmål

Skal et system, hvori deltager flere fund agents og mæglere, som inden for systemet repræsenterer henholdsvis »open end« investeringsselskaber og investorer i handelstransaktioner, og som faktisk kun hjælper disse »open end« investeringsselskaber ved udførelsen af deres pligt til at gennemføre de af investorerne indgivne købs- og salgsordrer på deltagerrettigheder, betragtes som et reguleret marked som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 14), i direktiv 2004/39/EF ⁽¹⁾, og hvilke kriterier er herved i bekræftende fald afgørende?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21.4.2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145, s. 1)

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den
4. december 2015 — X BV mod Staatssecretaris van Financiën**

(Sag C-661/15)

(2016/C 098/25)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Appellant: X BV

Indstævnt: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielle spørgsmål

1. a) Skal artikel 145, stk. 2, i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen⁽¹⁾, sammenholdt med toldkodeksens artikel 29, stk. 1 og 3⁽²⁾, fortolkes således, at den heri indeholdte ordning også omfatter et tilfælde, hvor det konstateres, at der på datoen for toldmyndighedernes antagelse af angivelsen for et bestemt gode bestod en med fabrikationen sammenhængende risiko for, at en del af godet ville blive defekt ved brug, og sælger af denne grund i medfør af en kontraktmæssig garantiforpligtelse giver køber en prisnedsættelse i form af en godtgørelse af de af køber afholdte omkostninger ved at tilpasse godet således, at denne risiko udelukkes?
- b) Såfremt ordningen efter gennemførelsesforordningens artikel 145, stk. 2, ikke omfatter det ovenfor nævnte tilfælde, udgør toldkodeksens artikel 29, stk. 1 og 3, sammenholdt med dennes artikel 78, da uden videre en tilstrækkelig hjemmel til at nedsætte den angivne toldværdi efter tildelingen af den ovenfor nævnte prisnedsættelse?
- 2) Er betingelsen i gennemførelsesforordningens artikel 145, stk. 3, for den der nævnte ændring af toldværdien, nemlig at ændringen af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, skal ske inden tolv måneder efter datoen for antagelsen af angivelsen til fri omsætning, i strid med toldkodeksens artikel 78 og 236, sammenholdt med dennes artikel 29?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF- toldkodeks (EFT L 253, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1).

Sag anlagt den 18. december 2015 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-684/15)

(2016/C 098/26)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Heller og K.-Ph. Wojcik, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 130, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012⁽¹⁾, idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

- Storhertugdømmet Luxembourg pålægges i henhold til artikel 260, stk. 3, TEUF at betale en tvangsbøde på 6 700 EUR pr. dag fra datoen for afsigelse af dommen i nærværende sag på grund af tilsidesættelse af pligten til at meddele gennemførelsesforanstaltningerne til direktiv 2014/59/EU.
- Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2014/59/EU udløb den 31. december 2014.

(¹) EUT L 173, s. 190.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour administrative d'appel de Douai (Frankrig) den 21. december 2015 — Wenceslas de Lobkowicz mod Ministère des Finances et des Comptes publics

(Sag C-690/15)

(2016/C 098/27)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour administrative d'appel de Douai

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Wenceslas de Lobkowicz

Sagsøgt: Ministère des Finances et des Comptes publics

Præjudicielt spørgsmål

Findes der et EU-retligt princip, som er til hinder for, at en tjenestemand i Europa-Kommissionen pålægges at betale det generelle socialsikringsbidrag, den sociale opkrævning og de supplerende bidrag til denne opkrævning til satser på 0,3 % og 1,1 % af indtægter af fast ejendom, der er oppebåret i en EU-medlemsstat?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) den 28. december 2015 — Secretary of State for the Home Department mod David Davis, Tom Watson, Peter Brice og Geoffrey Lewis

(Sag C-698/15)

(2016/C 098/28)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Secretary of State for the Home Department

Sagsøgt: David Davis, Tom Watson, Peter Brice og Geoffrey Lewis

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Fastsætter Domstolens dom i de forenede sager C-293/12 og C-594/12, Digital Rights Ireland og Seitlinger (ECLI:EU:C:2014:238) (herefter »dommen i sagen Digital Rights Ireland«) (herunder navnlig dommens præmis 60-62), ufravigelige EU-retlige krav, der finder anvendelse på en medlemsstats nationale ordning for adgang til data, der er lagret i overensstemmelse med national lovgivning, med henblik på at overholde artikel 7 og 8 i chartret [om grundlæggende rettigheder] (herefter »chartret«)?
- 2) Udvider Domstolens dom i sagen Digital Rights Ireland anvendelsesområdet for chartrets artikel 7 og/eller 8 ud over anvendelsesområdet for artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention (herefter »EMRK«), således som dette er fastslået i praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (herefter »ECHR«)?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de A Coruña (Spanien) den
4. januar 2016 — Abanca Corporation Bancaria S.A. mod María Isabel Vázquez Rosende**

(Sag C-1/16)

(2016/C 098/29)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de A Coruña

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Abanca Corporation Bancaria S.A.

Sagsøgt: María Isabel Vázquez Rosende

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan artikel 6 og 7 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 ⁽¹⁾ om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler fortolkes således, at de genoprettende virkninger, der er afledt af, at en urimelig guldsklausul i en låneafale er blevet erklæret ugyldig, ikke tillægges tilbagevirkende kraft fra tidspunktet for indgåelsen af aftalen, men fra en senere dato?
- 2) Er kriteriet om, at god tro hos de berørte parter kan være grundlag for en begrænsning af den tilbagevirkende kraft, der er afledt af, at et urimeligt vilkår er blevet erklæret ugyldigt, et selvstændigt begreb i EU-retten, der skal fortolkes ensartet i alle medlemsstaterne?
- 3) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, hvilke forudsætninger skal da være opfyldt, for at det kan fastslås, at der foreligger god tro hos de berørte parter?
- 4) Er det under alle omstændigheder foreneligt med artikel 6 og 7 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 at fortolke begrebet om god tro hos de berørte parter således, at der kan foreligge god tro hos den erhvervsdrivende, som ved udarbejdelsen af aftalen forårsagede den manglende gennemsigthed, der var afgørende for, at vilkåret var urimeligt?
- 5) Er det foreneligt med artikel 6 og 7 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 at fortolke begrebet om god tro hos de berørte parter således, at der kan foretages en teoretisk vurdering af god tro hos den erhvervsdrivende, eller er det derimod nødvendigt, at den gode tro vurderes i hvert konkrete tilfælde under hensyn til den konkrete adfærd, som den erhvervsdrivende har udvist?

- 6) Er risikoen for alvorlige forstyrrelser som grundlag for begrænsningen af den tilbagevirkende kraft, der afledes af et urimeligt vilkår, et selvstændigt begreb i EU-retten, der skal fortolkes ensartet?
- 7) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, hvilke kriterier skal der da tages hensyn til?
- 8) Er det under alle omstændigheder foreneligt med artikel 6 og 7 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993, at risikoen for alvorlige forstyrrelser vurderes alene under hensyntagen til, at disse kan finde sted i forhold til den erhvervsdrivende, eller skal der også tages hensyn til det tab, som en forbruger lider ved en manglende fuld tilbagebetaling af de beløb, der er indbetalt i henhold til den nævnte guldsklausul?
- 9) Når der er tale om et individuelt søgsmål anlagt af en forbruger, er det da foreneligt med artikel 6 og 7 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 at fastsætte risikoen for alvorlig forstyrrelse af den økonomiske orden udelukkende ud fra de økonomiske konsekvenser af dette konkrete søgsmål, eller skal risikoen derimod fastlægges under hensyn til de økonomiske konsekvenser af et individuelt søgsmål anlagt af et stort antal forbrugere?

(¹) EUT L 95, s. 29.

Sag anlagt den 4. januar 2016 — Republikken Polen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-5/16)

(2016/C 098/30)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/1814 om oprettelse og anvendelse af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionens ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner og om ændring af direktiv 2003/87/EF (¹) annulleres.
- Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Republikken Polen har nedlagt påstand om, at Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/1814 om oprettelse og anvendelse af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionens ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner og om ændring af direktiv 2003/87/EF annulleres, og at Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Det erklærede mål med den anfægtede afgørelse var at afhjælpe den strukturelle uligevægt mellem udbuddet af drivhusgasemissionskvoter på Unionens marked og efterspørgslen af dem, som medførte, at emissionskvoterne ikke opnåede de priser på markedet, der svarede til EU-lovgivers forventninger. I princippet skal dette mål nås ved oprettelse af en markedsstabilitetsreserve (MSR), som beror på, at antallet af de emissionskvoter, der er tilgængelige på markedet, nedsættes ved kvoternes indføjelse i reserven, når der på markedet er et stort overskud af emissionskvoter, og visse forudsætninger er opfyldt, og ved derimod at forhøje den kvotemængde, der udbydes, når antallet af tilgængelige emissionskvoter på markedet falder til under 400 mio.

Republikken Polen har anført følgende anbringender mod den anfægtede afgørelse:

Det første anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 192, stk. 1, TEUF, sammenholdt med artikel 192, stk. 2, litra c), TEUF, idet den anfægtede afgørelse er blevet vedtaget efter den almindelige lovgivningsprocedure, selv om afgørelsen udgør en foranstaltning, der i væsentlig grad berører en medlemsstats valg mellem forskellige energikilder og den generelle sammensætning af dens energiforsyning.

Det er Republikken Polens opfattelse, at den anfægtede afgørelse i vidt omfang indvirker på valget af energikilder og på den generelle sammensætning af Polens energiforsyning. I henhold til artikel 192, stk. 2, litra c), TEUF skal en sådan afgørelse vedtages af Rådet efter en særlig lovgivningsprocedure.

Det andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af princippet om loyalt samarbejde og tilsidesættelse af Det Europæiske Råds kompetence i henhold til artikel 15 TEU, idet der er vedtaget foranstaltninger, der er i strid med Det Europæiske Råds konklusioner af 23. og 24. oktober 2014.

Ifølge Det Europæiske Råds konklusioner fra 2014 skal en velfungerende, ajourført emissionshandelsordning (EU ETS) med et instrument til stabilisering af markedet i overensstemmelse med Kommissionens forslag, hvori 2021 angives som starttidspunkt for markedsstabilitetsreserven, udgøre Unionens vigtigste instrument til at nå det tilstræbte niveau for emissionsreduktion. Den omstændighed, at 2019 i den anfægtede afgørelse antages at være starttidspunktet for mekanismen for en markedsstabilitetsreserve er i strid med Det Europæiske Råds konklusioner fra 2014.

Det tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og princippet om den berettigede forventning, idet der anvendes foranstaltninger, som i handelsperioden og især i de sidste år af denne periode griber ind i ordningen for handel med emissionskvoter.

Den anfægtede afgørelse henlægger 900 mio. kvoter, der er fjernet fra markedet i 2014-2016, og som igen burde sættes på markedet i 2019-2020, i stabilitetsreserven, hvilket medfører, at de endegyldigt ikke mere vender tilbage til markedet. Mængden af de kvoter, der står til rådighed for markedsdeltagerne i det pågældende handelstidsrum, er derfor mindre end forventet. Markedsdeltagerne har den berettigede forventning, at de midlertidigt fjernede kvoter vil vende tilbage til markedet i 2019 og 2020, og har støttet deres forretningsplaner herpå. Principperne for ordningens funktionsmåde, herunder reglerne for fastlæggelse af antallet af de emissionskvoter, der er til rådighed, må ikke ændres inden for den handelsperiode, der fastlægger det tidsmæssige perspektiv for planlægning af de forskellige aktiviteter hos de virksomheder, der deltager i ordningen. Disse principper udgør væsentlige forudsætninger, der er afgørende for virksomhedernes investeringsaktivitet.

Det fjerde anbringende vedrører en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, idet der er truffet foranstaltninger, hvorved der opnås højere emissionsreduktionsmål end dem, der kræves opnået på grundlag af Den Europæiske Unions internationale forpligtelser, eller for at nå målene i direktiv 2003/87/EF.

Med vedtagelsen af den anfægtede afgørelse vil Unionen nå højere mål end dem, der nu gælder på internationalt niveau inden for rammerne af den forlængelse af Kyoto-protokollen, der blev vedtaget i Doha i 2012.

Det femte anbringende vedrører en tilsidesættelse af pligten til behørigt at prøve virkningerne af den anfægtede afgørelse på de enkelte medlemsstater, og af pligten til omhyggeligt at vurdere, hvorledes vedtagelsen af afgørelsen virker på markedet for emissionskvoter.

(¹) EUT L 264, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem
(Nederlandene) den 13. januar 2016 — K mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie**

(Sag C-18/16)

(2016/C 098/31)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Parter i hovedsagen

Sagsøger: K

Sagsøgt: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Præjudicielle spørgsmål

Er modtagelsesdirektivets ⁽¹⁾ artikel 8, stk. 3, litra a) og b), i lyset af chartrets ⁽²⁾ artikel 6 gyldig

- 1) i en situation, hvor en tredjelandsstatsborger i henhold til modtagelsesdirektivets artikel 8, stk. 3, litra a) og b), er underkastet administrativ frihedsberøvelse og i henhold til artikel 9 i direktivet om asylprocedurer ⁽³⁾ har ret til at blive i en medlemsstat, indtil der er truffet afgørelse i første instans vedrørende hans asylansøgning, og
- 2) henset til forklaringerne til chartret (EUT 2007 C 303, s. 2) hvorefter lovlige begrænsninger af rettighederne efter chartrets artikel 6 ikke må være mere omfattende end dem, der er tilladt i EMRK's artikel 5, litra f), og henset til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols fortolkning af sidstnævnte bestemmelse i blandt andet dommen af 22. september 2014, Nabil m.fl. mod Ungarn, 62116/12, hvorefter frihedsberøvelse af en udlænding er i strid med førnævnte artikel 5, stk. 1, litra f), såfremt frihedsberøvelsen ikke sker med henblik på udsendelse?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26.6.2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (EUT L 180, s. 96).

⁽²⁾ Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EUT 2007 C 303, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26.6.2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT L 180, s. 60).

Sag anlagt den 15. januar 2016 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-23/16)

(2016/C 098/32)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Hottiaux, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Republikken Polen

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 16, stk. 1 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF ⁽¹⁾, idet den ikke har oprettet et elektronisk register over vejtransportvirksomheder og undladt at sammenkoble dette register med de andre medlemsstaters nationale elektroniske registre.

— Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

De nationale elektroniske registre skal være oprettet og sammenkoblet med de andre medlemsstaters nationale elektroniske registre senest den 31. december 2012.

⁽¹⁾ EUT L 300, s. 51.

Appel iværksat den 26. januar 2016 af d.d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etaireia Parochis Ypiresion Pliroforikis til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 18. november 2015 i sag T-106/13, d.d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etaireia Parochis Ypiresion Pliroforikis mod Europa-Kommissionen

(Sag C-45/16 P)

(2016/C 098/33)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: d.d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etaireia Parochis Ypiresion Pliroforikis (ved δικηγόρος Konstantinos Damis)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 18. november 2015, T-106/13, d.d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etaireia Parochis Ypiresion Pliroforikis mod Europa-Kommissionen ophæves i sin helhed.
- Der gives medhold i den sag, der blev anlagt af selskabet den 20. februar 2013.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Fejlagtig anvendelse af princippet om, at kontrakten skal gennemføres i god tro.

Retten fortog en fejlagtig vurdering af artikel 1134 i den belgiske code civil for så vidt angår princippet om, at kontrakten skal gennemføres i god tro.

2. Fejlagtig fortolkning og anvendelse af et kontraktvilkår og åbenlys fejlagtig vurdering af beviserne

Retten har foretaget en fejlagtig vurdering af vilkår II.22, »Finansielle revisioner og kontroller«, i bilag II til den underskrevne kontrakt ARTreat — 224297, som udgør den omtvistede kontrakt.

3. Åbenlys fejlagtig vurdering af beviserne og mangelfuld begrundelse.

Mangelfuld og modsigende begrundelse af afgørelsen.

Retten har gengivet de fremlagte beviser fejlagtigt og åbenlyst urigtigt.

RET TEN

Rettens dom af 4. februar 2016 — Heitkamp BauHolding mod Kommissionen

(Sag T-287/11) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — tysk skattelovgivning om fremførsel af underskud til fremtidige skatteår (Sanierungsklausel) — afgørelse, der erklærer støtten uforenelig med det indre marked — annulationssøgsmål — individuelt berørt — formaliteten — begrebet statsstøtte — selektiv karakter — skattesystemets karakter og opbygning)

(2016/C 098/34)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Heitkamp BauHolding GmbH (Herne, Tyskland) (først ved advokaterne W. Niemann, M. Kiera-Nöllen og S. Geringhoff, derefter ved advokaterne W. Niemann, S. Geringhoff og P. Dodos)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved R. Lyal, T. Maxian Rusche og M. Adam, derefter ved R. Lyal, T. Maxian Rusche og C. Egerer, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og K. Petersen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2011/527/EU af 26. januar 2011 om Tysklands statsstøtte C 7/10 (ex CP 250/09 og NN 5/10) Fremskrivning af skattemæssige underskud (»Sanierungsklausel«) (EUT L 235, s. 26)

Konklusion

- 1) Formalitetsindsigelsen tages ikke til følge.
- 2) Europa-Kommissionen frifindes.
- 3) Heitkamp BauHolding GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler to tredjedele af de omkostninger, som Kommissionen har afholdt. Kommissionen bærer en tredjedel af sine egne omkostninger.
- 4) Forbundsrepublikken Tyskland bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 238 af 13.8.2011.

Rettens dom af 28. januar 2016 — Slovenien mod Kommissionen

(Sag T-507/12) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — fremstilling af fritidsudstyr — omstrukturingsstøtte — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked og pålægges tilbagesøgt — begrundelsespligt — tilregnelser til staten — kriteriet om den private investor)

(2016/C 098/35)

Processprog: slovensk

Parter

Sagsøger: Republikken Slovenien (ved V. Klemenc og A. Grum, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved É. Gippini Fournier, T. Maxian Rusche, M. Kocjan og B. Rous Demiri, som befuldmægtigede, først bistået af advokaterne M. Ulčar og M. Ménard, derefter af advokaterne M. Ménard, P. Božičko og A. Krošel)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2014/273/EU af 19. september 2012 om foranstaltningerne til fordel for ELAN d.o.o. SA.26379 (C 13/10) (ex NN 17/10) gennemført af Slovenien (EUT 2014 L 144, s. 1).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Republikken Slovenien betaler sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 32 af 2.2.2013.

Rettens dom af 28. januar 2016 — Zafeiropoulos mod Cedefop

(Sag T-537/12) ⁽¹⁾

(Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — levering af lægelige ydelser til personalet i Cedefop — afvisning af en tilbudsgivers bud og tildeling af kontrakten til en anden tilbudsgiver — afslag på aktindsigt i visse dokumenter vedrørende de andre tilbudsgivere, der har deltaget i udbudsproceduren — begrundelsespligt — beskyttelse af de forretningsmæssige interesser og omdømmet — beskyttelse af personoplysninger — beskyttelse af beslutningsprocessen — ansvar uden for kontraktforhold)

(2016/C 098/36)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Panteleimon Zafeiropoulos (Thessaloniki, Grækenland) (ved advokat M. Kontogiorgos)

Sagsøgt: Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (Cedefop) (ved M. Fuchs, som befuldmægtiget, bistået først af advokat E. Petrissi, derefter af advokat P. Anestis)

Sagens genstand

For det første påstand om annullation af dels Cedefops afgørelse af 8. oktober 2012 om afvisning af sagsøgerens bud afgivet i forbindelse med en udbudsbekendtgørelse, der blev offentliggjort i Supplement til Den Europæiske Unions Tidende (EUT 2012/S 115-189528), angående levering af lægelige ydelser til personalet i Cedefop, Thessaloniki (Grækenland), og Cedefops afgørelse af 9. oktober 2012 om tildeling af den i den nævnte udbudsbekendtgørelse fastsatte kontrakt til en anden tilbudsgiver end sagsøgeren, dels Cedefops afgørelse om afslag på sagsøgerens anmodning om aktindsigt i visse dokumenter i forbindelse med denne udbudsprocedure, og for det andet påstand om erstatning for det tab, som sagsøgeren har lidt som følge af de af ulovligheder, som Cedefop måtte have begået

Konklusion

- 1) Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelses (Cedefop) afgørelse af 8. oktober 2012 om afvisning af Panteleimon Zafeiropoulos' bud i forbindelse med en udbudsbekendtgørelse af 19. juni 2012 angående levering af lægelige ydelser til personalet i Cedefop, Thessaloniki (Grækenland), og Cedefops afgørelse af 9. oktober 2012 om tildeling af den i den nævnte udbudsbekendtgørelse fastsatte kontrakt til en anden tilbudsgiver end Panteleimon Zafeiropoulos annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse.
- 3) Cedefop bærer sine egne omkostninger og betaler en tredjedel af Panteleimon Zafeiropoulos' omkostninger.
- 4) Panteleimon Zafeiropoulos bærer to tredjedele af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 46 af 16.2.2013.

Rettens dom af 2. februar 2016 — Benelli Q.J. mod KHIM — Demharter (MOTO B)

(Sag T-169/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket MOTO B — ældre ikke-registrerede nationale figurmærker MOTOB — relativ registreringshindring — bevis for de ældre ikke-registrerede varemærkers renommé — artikel 8, stk. 2, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 6bis i Pariskonventionen — beviser indgivet til støtte for indsigelsen efter udløbet af den fastsatte frist — ingen hensyntagen hertil — appelkammerets skønsbeføjelse — andet fastsat — omstændigheder, der er til hinder for en hensyntagen til yderligere eller supplerende beviser — artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 — regel 19 og 20 i forordning (EF) nr. 2868/95 — regel 50, stk. 1, tredje afsnit, i forordning nr. 2868/95 — artikel 75, første punktum, i forordning nr. 207/2009 — begrundelsespligt)

(2016/C 098/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Benelli Q.J. Srl (Pesaro, Italien) (ved advokaterne P. Lukácsi og B. Bozóki)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved først ved F. Mattina, dernæst ved P. Bullock, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Demharter GmbH (Dillingen, Tyskland) (ved advokat A. Kohn)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 16. januar 2013 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 95/2012-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Benelli Q.J. Srl og Demharter GmbH.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Benelli Q.J. Srl betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 147 af 25.2.2013.

Rettens dom af 2. februar 2016 — Benelli Q. J. mod KHIM — Demharter (MOTOBI)

(Sag T-170/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — fortabelsessag — EF-ordmærket MOTOBI — reel brug af varemærket — artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 098/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Benelli Q. J. Srl (Pesaro, Italien) (ved advokaterne P. Lukácsi og B. Bozóki)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (først ved F. Mattina, derefter ved P. Bullock, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Demharter GmbH (Dillingen, Tyskland) (ved advokat A. Kohn)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 16. januar 2013 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2080/2011-2) vedrørende en fortabelsessag mellem Demharter GmbH og Benelli Q. J. Srl

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Benelli Q. J. Srl betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 147 af 25.5.2013.

Rettens dom af 2. februar 2016 — Benelli Q.J. mod KHIM

(Sag T-171/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — fortabelsessag — EF-figurmærket MOTOBI B PESARO — reel brug af varemærket — artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 — beviser indgivet mod begæringen om fortabelse efter udløbet af den fastsatte frist — ingen hensyntagen hertil — appelkammerets skønsbeføjelse — andet fastsat — omstændigheder, der er til hinder for en hensyntagen til yderligere eller supplerende beviser — artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 — regel 50, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 2868/95)

(2016/C 098/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Benelli Q.J. Srl (Pesaro, Italien) (ved advokaterne P. Lukácsi og B. Bozóki)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved først ved F. Mattina, derefter ved P. Bullock, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Demharter GmbH (Dillingen, Tyskland) (ved advokat A. Kohn)

Sagens genstand

Påstand om annulation af afgørelse truffet den 16. januar 2013 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2590/2011-2) vedrørende en fortabelsessag mellem Demharter GmbH og Benelli Q.J. Srl

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Benelli Q.J. Srl betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 147 af 25.5.2013.

Rettens dom af 28. januar 2016 — Agriconsulting Europe mod Kommissionen

(Sag T-570/13) ⁽¹⁾

(Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — operationel teknisk bistand til oprettelse og drift af en netværksfacilitet til støtte for det europæiske innovationspartnerskab (EIP) — »produktivitet og bæredygtighed inden for landbrug« — afslag på en tilbudsgivers bud — tildeling af kontrakten til en anden tilbudsgiver — unormalt lavt bud — ansvar uden for kontraktforhold)

(2016/C 098/40)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Agriconsulting Europe SA (Bruxelles, Belgien) (ved advokat R. Sciaudone)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Cappelletti og L. Di Paolo, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om erstatning for det tab, der angiveligt er lidt som følge af de uregelmæssigheder, som Kommissionen begik inden for rammerne af udbuddet »Oprettelse af en netværksfacilitet med henblik på implementeringen af det europæiske innovationspartnerskab (EIP) — »Produktivitet og bæredygtighed inden for landbrug« (AGRI-2012-PEI-01)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Agriconsulting Europe SA bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 367 af 14.12.2013.

Rettens dom af 28. januar 2016 — Sto mod KHIM — Fixit Trockenmörtel Holding (CRETEO)(Sag T-640/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket CRETEO — de ældre nationale ordmærker StoCretex og STOCRETE — relativ registreringshindring — fornødent særpræg opnået ved brug — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 098/41)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Sto SE & Co. KGaA, tidligere Sto AG (Stühlingen, Tyskland) (ved advokaterne K. Kern og J. Sklepek)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Fixit Trockenmörtel Holding AG (Baar, Schweiz) (ved advokaterne K. Lochner og C. Thomas)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 25. september 2013 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 905/2012-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Sto AG og Fixit Trockenmörtel Holding AG.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Sto SE & Co. KGaA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 39 af 8.2.2014.

Rettens dom af 2. februar 2016 — Brammer mod KHIM — Office Ernest T. Freylinger (EUROMARKER)(Sag T-683/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket EUROMARKER — det ældre EF-ordmærke EURIMARK — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 098/42)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Brammer GmbH (Wien, Østrig) (ved advokat R. Kornfeld)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider og H. Kunz, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Office Ernest T. Freylinger SA (Strassen, Luxembourg)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. oktober 2013 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1653/2012-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Office Ernest T. Freylinger SA og Brammer GmbH

Konklusion

- 1) Den afgørelse, der blev truffet den 8. oktober 2013 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1653/2012-1) annulleres delvist, for så vidt som det deri blev fastslået, at der forelå en risiko for forveksling med hensyn til tjenesteydelserne i klasse 38 »[u]dbydelse af adgang til databaseservere til søgning efter adgang til og forskrifterne for fællesskabsvaremærker og -mønstre«, som er omfattet af det ansøgte varemærke.
- 2) I øvrigt frifindes Harmoniseringskontoret.
- 3) Brammer GmbH og Harmoniseringskontoret bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 61 af 1.3.2014.

Rettens dom af 28. januar 2016 — Bristol Global mod KHIM — Bridgestone (AEROSTONE)

(Sag T-194/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket AEROSTONE — de ældre EF-ordmærker STONE og BRIDGESTONE — ældre ikke-registreret nationalt figurmærke BRIDGESTONE — relativ registreringshindring — delvist afslag på registrering)

(2016/C 098/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Bristol Global Co. Ltd (Birmingham, Det Forenede Kongerige) (ved advokat F. Bozhinova)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved S. Palmero Cabezas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appellkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Bridgestone Corp. (Tokyo, Japan) (ved solicitor M. Blair, dernæst ved barrister S. Malynicz og solicitors C. Balme og K. Gilbert)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. december 2013 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 916/2013-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Bridgestone Corp. og Bristol Global Co. Ltd.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

- 2) Bristol Global Co. Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og af Bridgestone Corp. afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 151 af 19.5.2014.

Rettens dom af 26. januar 2016 — LR Health & Beauty Systems mod KHIM — Robert McBride (LR nova pure.)

(Sag T-202/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket LR nova pure. — ældre internationalt ordmærke NOVA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 098/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: LR Health & Beauty Systems GmbH (Ahlen, Tyskland) (ved advokaterne N. Weber og L. Thiel)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved I. Harrington, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Robert McBride Ltd (Manchester, Det Forenede Kongerige)

Sagens genstand

Påstand om annullation til prøvelse af afgørelse truffet den 22. januar 2014 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 272/2013-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Robert McBride Ltd og LR Health & Beauty Systems GmbH.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) LR Health & Beauty Systems GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 235 af 21.7.2014.

Rettens dom af 28. januar 2016 — Azarov mod Rådet

(Sag T-331/14) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af midler — liste over personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — sagsøgerens navn omfattet — bevis for grundlaget for opførelsen på listen)

(2016/C 098/45)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Mykola Yanovych Azarov (Kiev, Ukraine) (ved advokaterne G. Lansky og A. Egger)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix og F. Naert, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget) og Europa-Kommissionen (ved S. Bartelt, D. Gauci og T. Scharf, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation dels af Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT L 66, s. 26) og af Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT L 66, s. 1), dels af Rådets afgørelse (FUSP) 2015/143 af 29. januar 2015 om ændring af afgørelse 2014/119 (EUT L 24, s. 16) og af Rådets forordning (EU) 2015/138 af 29. januar 2015 om ændring af forordning nr. 208/2014 (EUT L 24, s. 1), for så vidt som de vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine og Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine annulleres, for så vidt som de angår Mykola Yanovych Azarov.
- 2) I øvrigt afvises sagen.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler Mykola Yanovych Azarovs omkostninger for så vidt angår annullationspåstanden nedlagt i stævningen.
- 4) Mykola Yanovych Azarov bærer sine egne omkostninger og betaler Rådets omkostninger for så vidt angår annullationspåstanden nedlagt i processkriftet om tilpasning af påstandene.
- 5) Republikken Polen og Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 223 af 14.7.2014.

Rettens dom af 28. januar 2016 — Azarov mod Rådet

(Sag T-332/14) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af midler — liste over personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — sagsøgerens navn omfattet — bevis for grundlaget for opførelsen på listen)

(2016/C 098/46)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Oleksii Mykolayovych Azarov (Kiev, Ukraine) (ved advokaterne G. Lansky og A. Egger)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix og F. Naert, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved S. Bartelt, D. Gauci og T. Scharf, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation dels af Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT L 66, s. 26), og af Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT L 66, s. 1), dels af Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/216/FUSP af 14. april 2014 om gennemførelse af afgørelse 2014/119 (EUT L 111, s. 91), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 381/2014 af 14. april 2014 om gennemførelse af forordning nr. 208/2014 (EUT L 111, s. 33), af Rådets afgørelse (FUSP) 2015/143 af 29. januar 2015 om ændring af afgørelse 2014/119 (EUT L 24, s. 16), og af Rådets forordning (EU) 2015/138 af 29. januar 2015 om ændring af forordning nr. 208/2014 (EUT L 24, s. 1), for så vidt som de vedrører sagsøgeren

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine, som ændret ved Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/216/FUSP af 14. april 2014 om gennemførelse af afgørelse 2014/119, og Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine, som ændret ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 381/2014 af 14. april 2014 om gennemførelse af forordning nr. 208/2014, annulleres, for så vidt som de angår Oleksii Mykolayovych Azarov.
- 2) I øvrigt afvises sagen.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler Oleksii Mykolayovych Azarovs omkostninger, for så vidt angår annullationspåstanden nedlagt i stævningen.
- 4) Oleksii Mykolayovych Azarov bærer sine egne omkostninger og betaler Rådets omkostninger, for så vidt angår annullationspåstanden nedlagt i processkriftet om tilpasning af påstandene.
- 5) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 223 af 14.7.2014.

Rettens dom af 28. januar 2016 — Davó Lledó mod KHIM — Administradora y Franquicias América og Inversiones Ged (DoggiS)

(Sag T-335/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-figurmærket DoggiS — de ældre nationale figurmærker DoggiS — de ældre nationale ordmærker DOGGIS og DOGGIBOX — ældre nationale figurmærker, der gengiver en figur i form af en hotdog — supplerende beviser fremlagt for første gang for appelkammeret — artikel 76 i forordning (EF) nr. 207/2009 — ond tro — artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 — beviser fremlagt for første gang for Retten)

(2016/C 098/47)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: José-Manuel Davó Lledó (Cartagena, Spanien) (ved advokat J. V. Gil Martí)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved S. Palmero Cabezas, som befuldmægtiget)

De andre parter i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenienter ved Retten: Administradora y Franquicias América, SA (Santiago, Chile) og Inversiones Ged Ltda (Santiago)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 13. marts 2014 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1824/2013-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem på den ene side Administradora y Franquicias América, SA og Inversiones Ged Ltda og på den anden side José-Manuel Davó Lledó.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) José-Manuel Davó Lledó betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 253 af 4.8.2014.

Rettens dom af 28. januar 2016 — Klyuyev mod Rådet

(Sag T-341/14) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af midler — liste over personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — sagsøgerens navn omfattet — bevis for grundlaget for opførelsen på listen)

(2016/C 098/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sergiy Klyuyev (Donetsk, Ukraine) (ved solicitors R. Gherson og T. Garner og barrister B. Kennelly)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. de Elera San Miguel Hurtado og J. P. Hix, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved D. Gauci og T. Scharf, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT L 66, s. 26), af Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT L 66, s. 1), af Rådets afgørelse (FUSP) 2015/876 af 5. juni 2015 om ændring af afgørelse 2014/119 (EUT L 142, s. 30) og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/869 af 5. juni 2015 om gennemførelse af forordning nr. 208/2014 (EUT L 142, s. 1), for så vidt som sagsøgerens navn er opført på listen over personer, enheder og organer, som er omfattet af disse restriktive foranstaltninger

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine og Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine annulleres, for så vidt som Sergiy Klyuyevs navn er opført på listen over personer, enheder og organer, som er omfattet af disse restriktive foranstaltninger.

- 2) I øvrigt afvises sagen.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler Sergiy Klyuyevs omkostninger for så vidt angår annullationspåstanden nedlagt i stævningen.
- 4) Sergiy Klyuyev bærer sine egne omkostninger og betaler Rådets omkostninger for så vidt angår annullationspåstanden nedlagt i processkriftet om tilpasning af påstandene.
- 5) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 261 af 11.8.2014.

Rettens dom af 28. januar 2016 — Arbuzov mod Rådet

(Sag T-434/14) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af midler — liste over personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — sagsøgerens navn omfattet — bevis for grundlaget for opførelsen på listen)

(2016/C 098/49)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Sergej Arbuzov (Kiev, Ukraine) (ved advokaterne M. Machytková og P. Radošovský)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Westerhof Löfflerová og J.-P. Hix, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT L 66, s. 26) og Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/216/FUSP af 14. april 2014 om gennemførelse af afgørelse 2014/119 (EUT L 111, s. 91), for så vidt som sagsøgerens navn er opført på listen over personer, enheder og organer, som er omfattet af de restriktive foranstaltninger

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine, som ændret ved Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/216/FUSP af 14. april 2014 om gennemførelse af afgørelse 2014/119, annulleres, for så vidt som den angår Sergej Arbuzov.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler Sergej Arbuzovs omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 25.8.2014.

Rettens dom af 2. februar 2016 — Bon Net mod KHIM — Aldi (Bon Appétit!)(Sag T-485/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket Bon Appétit! — de ældre nationale figurmærker Bon Anemú og Bon Apetí — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 098/50)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Bon Net OOD (Sofia, Bulgarien) (ved advokat A. Ivanova)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved S. Hanne og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Tyskland) (ved advokaterne: L. Kolks, C. Fürsen, N. Lützenrath og U. Rademacher)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 14. april 2014 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1199/2013-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Bon Net OOD og Aldi GmbH & Co. KG.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Bon Net OOD bærer sine egne omkostninger og betaler de af Harmoniseringskontoret og Aldi GmbH & Co. KG afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 261 af 11.8.2014.

Rettens dom af 28. januar 2016 — Stavvtskyi mod Rådet(Sag T-486/14) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af midler — liste over personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — sagsøgerens navn omfattet — bevis for grundlaget for opførelsen på listen)

(2016/C 098/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Edward Stavvtskyi (Bruxelles, Belgien) (ved solicitor J. Grayston, og advokaterne P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta og M. Gambardella)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved V. Piessevaux og J.-P. Hix, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/216/FUSP af 14. april 2014 om gennemførelse af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT L 111, s. 91), og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 381/2014 af 14. april 2014 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT L 111, s. 33), for så vidt som sagsøgerens navn er opført på listen over personer, enheder og organer, som er omfattet af de restriktive foranstaltninger

Konklusion

- 1) Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/216/FUSP af 14. april 2014 om gennemførelse af Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 381/2014 af 14. april 2014 om gennemførelse af Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine annulleres, for så vidt som de angår Edward Stavytskyi.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler Edward Stavytskyis omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 8.9.2014.

Rettens dom af 2. februar 2016 — Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris mod KHIM — Vicente Gandía Pla (ILLIRIA)

(Sag T-541/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket ILLIRIA — det ældre EF-ordmærke CASTILLO DE ILLIRIA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 098/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris Srl (Salice Salentino, Italien) (ved advokaterne D. Russo og V. Wellens)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved V. Melgar og H. Kunz, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Vicente Gandía Pla, SA (Chiva, Spanien) (ved advokat I. Temiño Cenicerós)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 21. maj 2014 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 917/2013-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Vicente Gandía Pla, SA og Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris Srl

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris Srl betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 8.9.2014.

Rettenns dom af 28. januar 2016 — Slovenien mod Kommissionen

(Sag T-667/14) ⁽¹⁾

(EUGFL — Garantisektionen — EGFL og ELFUL — udgifter, som er udelukket fra finansiering — kontrol af små parceller — manglende bevis for en begrundet og rimelig tvivl — ekstrapolering af resultater opnået ved kontrol på stedet)

(2016/C 098/53)

Processprog: slovensk

Parter

Sagsøger: Republikken Slovenien (ved L. Bembič, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Rous Demiri og D. Triantafyllou, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/458/EU af 9. juli 2014 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 205, s. 62), for så vidt som den udelukker visse udgifter afholdt af Republikken Slovenien

Konklusion

- 1) Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/458/EU af 9. juli 2014 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 205, s. 62), annulleres, for så vidt som den hvad Republikken Slovenien angår udelukker et beløb på 85 780,08 EUR for regnskabsåret 2010, 115 956,46 EUR for regnskabsåret 2011 og 131 269,23 EUR for regnskabsåret 2012, fra EU-finansiering.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betale ni tiendedele af de omkostninger, der er afholdt af Republikken Slovenien.
- 4) Republikken Slovenien bærer en tiendedel af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 395 af 10.11.2014.

Rettens dom af 28. januar 2016 — Novomatic mod KHIM — Simba Toys (African SIMBA)(Sag T-687/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket African SIMBA — det ældre nationale figurmærke Simba — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning (EF) nr. 207/2009 — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009)

(2016/C 098/54)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Novomatic AG (Gumpoldskirchen, Østrig) (ved advokat W. Mosing)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Schifko, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Simba Toys GmbH & Co. KG (Fürth, Tyskland) (ved advokat O. Ruhl)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. juli 2014 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2098/2013-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Simba Toys GmbH & Co. KG og Novomatic AG.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Novomatic AG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 409 af 17.11.2014.

Rettens dom af 27. januar 2016 — Montagut Viladot mod Kommissionen(Sag T-696/14 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — ansættelse — udvælgelsesprøve med henblik på oprettelsen af en ansættelsesreserve af fuldmægtige i lønklasse AD 5 — udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at opføre sagsøgeren på reservelisten — eksamensbevis opfylder ikke kravene i meddelelsen om udvælgelsesprøve — afvisning af søgsmålet i første instans)

(2016/C 098/55)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Bernat Montagut Viladot (Schaerbeek, Belgien) (ved advokaterne F.A. Rodríguez Gigirey Pérez og J.A. Simón Sánchez)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved I. Galindo Martín og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten for EU-personalesager (Første Afdeling) den 15. juli 2014, Montagut Viladot mod Kommissionen (F-160/12, Sml. Pers. EU:F:2014:190), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Bernat Montagut Viladot betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 409 af 17.11.2014.

Rettens dom af 28. januar 2016 — TVR Automotive mod KHIM — Cardoni (TVR ENGINEERING)

(Sag T-781/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket TVR ENGINEERING — det ældre EF-figurmærke TVR — relativ registreringshindring — ingen lighed mellem tegnene — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 098/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: TVR Automotive Ltd (Whiteley, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne A. von Mühlendahl og H. Hartwig)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Fabio Cardoni (Milano, Italien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. september 2014 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2532/2013-4) vedrørende en indsigelsessag mellem TVR Automotive Ltd og Fabio Cardoni

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) TVR Automotive Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 26 af 26.1.2015.

Rettens kendelse af 21. januar 2016 — Proforec mod Kommissionen

(Sag T-120/15) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål — registrering af en beskyttet geografisk betegnelse — Focaccia di Recco col formaggio — manglende søgsmålsinteresse — afvisning)

(2016/C 098/57)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Proforec Srl (Recco, Italien) (ved advokaterne G. Durazzo, M. Mencoboni og G. Pescatore)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Bianchi og J. Guillem Carrau, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 39/2015 af 13. januar 2015 om registrering af en varebetegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Focaccia di Recco col formaggio (IGP) (EUT L 8, s. 7).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er uforment at træffe afgørelse vedrørende interventionsbegæringerne fra Den Italienske Republik og Consorzio della Focaccia di Recco col formaggio.
- 3) Proforec Srl bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionens afholdte omkostninger bortset fra omkostningerne i forbindelse med interventionsbegæringerne.
- 4) Proforec, Europa-Kommissionen, Den Italienske Republik og Consorzio della Focaccia di Recco col formaggio bærer deres egne omkostninger i forbindelse med interventionsbegæringerne.

⁽¹⁾ EUT C 138 af 27.4.2015.

Rettens kendelse af 15. januar 2016 — TMG Landelijke Media og Willems mod Kommissionen

(Sag T-189/15) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — korrespondance mellem de nederlandske myndigheder og Kommissionen vedrørende den årlige justering af Nederlandenes bidrag til Unionens budget foretaget på baggrund af bruttonationalindkomsten — delvist afslag på aktindsigt — uforment at træffe afgørelse)

(2016/C 098/58)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøgere: TMG Landelijke Media BV (Amsterdam, Nederlandene) og Menzo Willems (Voorburg, Nederlandene) (ved advokaterne R.S. Le Poole og L. Broers)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Clotuche-Duvieusart og F. Ronkes Agerbeek, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 17. februar 2015, hvorved Menzo Willems fik delvist afslag på aktindsigt i dokumenterne vedrørende en korrespondance mellem Kommissionen og de nederlandske myndigheder angående den årlige justering af Nederlandenes bidrag til Den Europæiske Unions budget.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen

- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af TMG Landelijke Media BV og Menzo Willem afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 190 af 8.6.2015.

Rettens kendelse af 11. januar 2016 — Oase mod KHIM — Compo France (AlGo)

(Sag T-300/15) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — tilbagekaldelse af indsigelsen — uforment at træffe afgørelse i sagen)

(2016/C 098/59)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Oase GmbH (Hörstel, Tyskland) (ved advokat T. Weeg)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved H. Kunz, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Compo France SAS (Roche-Lez-Beaupré, Frankrig) (ved advokat J. Meyer)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 11. februar 2015 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1409/2013-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Compo France SAS og Oase GmbH

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Oase GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) afholdte omkostninger. Compo France SAS bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 10.8.2015.

Sag anlagt den 15. december 2015 — Blaž Jamnik og Blaž mod Parlamentet

(Sag T-726/15)

(2016/C 098/60)

Processprog: slovensk

Parter

Sagsøgere: Jožica Blaž Jamnik (Ljubljana, Slovenien) og Brina Blaž (Ljubljana) (ved advokat D. Mihevc)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgernes påstande

— Udvalgsen af tilbudsgiveren i procedure INLO.AO-2013-051-LUX-UGIMBI-06, erklæres ulovlig.

- Udvælgelsen af tilbudsgiveren annulleres.
- Sagsøgeren udvælges som bedste tilbudsgiver.
- Subsidiært tilkendes sagsøgerne en erstatning på 3 852 384,60 EUR, såfremt sagsøgerne ikke udvælges som bedste tilbudsgiver i procedure INLO.AO-2013-051-LUX-UGIMBI-06.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende: Tilsidesættelse af artikel 113 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾.

Valget af bedste bud blev ifølge sagsøgerne foretaget i strid med den omhandlede forordnings artikel 113, eftersom der ikke blev taget hensyn til de forud fastsatte kriterier i udbudsbetingelserne.

2. Andet anbringende: Udbudsproceduren blev gennemført på ulovlig vis.

I denne forbindelse har sagsøgerne gjort gældende, at de projekter, den grafiske dokumentation og de statistiske beregninger, der blev vedlagt i deres tilbud, ikke blev undersøgt, eftersom de ikke blev videresendt af kontoret i Ljubljana med henblik på afgørelsen i Luxembourg.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25.10.2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298, s. 1).

Appel iværksat den 18. december 2015 af DI til prøvelse af Personalerettens kendelse af 15. oktober 2015 i sag F-113/13, DI mod EASO

(Sag T-730/15 P)

(2016/C 098/61)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: DI (Bukarest, Rumænien) (ved advokaterne, I. Vlaic og G. Iliescu)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO)

Appellantens påstande

- Personalerettens kendelse af 15. oktober 2015 i sag F-113/13 ophæves i sin helhed.
- Den foreliggende appel fremmes til realitetsbehandling.
- EASO's afgørelse om at afskedige appellanten annulleres, og EASO tilpligtes følgelig at ophæve alle den nævnte afgørelses retsvirkninger og genetablere den faktiske situation i overensstemmelse hermed.
- EASO tilpligtes at betale appellanten et beløb på 90 000 EUR for det økonomiske tab og et beløb på 500 000 EUR for den ikke-økonomiske skade.
- EASO tilpligtes at betale samtlige appellantens omkostninger i forbindelse med advokatbistand ved Personaleretten i forbindelse med sag F-113/13 og i forbindelse med nærværende appel.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat følgende anbringender.

1. Første anbringende om at appellants stævning kunne antages til realitetsbehandling og er begrundet, idet den overholder overensstemmelsen mellem de anbringender, argumenter og faktiske omstændigheder, der var angivet i den klage, der blev indsendt under den administrative procedure, og de anbringender, argumenter og faktiske omstændigheder, der blev gengivet i detaljer for Personaleretten.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af princippet om adgang til en retfærdig rettergang og manglende objektiv analyse under den administrative procedure. Appellants klage under den administrative procedure blev afvist af den samme person, der oprindeligt traf afgørelse om at afskedige appellanten.
3. Tredje anbringende om Personalerettens tilsidesættelse af princippet om ligebehandling.

Sag anlagt den 31. december 2015 — Sony og Sony Electronics mod Kommissionen

(Sag T-762/15)

(2016/C 098/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Sony Corporation (Tokyo, Japan) og Sony Electronics, Inc (San Diego, De Forenede Stater) (ved solicitors N. Levy og E. Kelly og advokat R. Snelders)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse af 21. oktober 2015 i sag AT.39639 — Optiske disketteredrev om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerne.
- Subsidiært nedsætter Retten under udøvelse af dens fulde prøvelsesret de bøder, sagsøgerne er blevet pålagt ved denne afgørelse.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgernes sagsomkostninger og andre udgifter i forbindelse med denne sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende, hvorved det gøres gældende, at den anfægtede afgørelse indeholder faktiske og retlige fejl, idet den fastslår, at sagsøgerne var involverede i en overtrædelse af artikel 101 TEUF med konkurrencebegrænsende formål.
 - De fremførte beviser, som er blevet gjort gældende mod sagsøgerne, er utilstrækkelige til at underbygge en konklusion om, at sagsøgerne deltog i en samlet og vedvarende overtrædelse af artikel 101 TEUF med konkurrencebegrænsende formål.
 - Afgørelsens subsidiære konklusion, hvorefter sagsøgerne havde deltaget i særskilte overtrædelser af artikel 101 TEUF med konkurrencebegrænsende formål, er ikke blevet bevist, og tilsidesatte sagsøgernes ret til forsvar, da den blev fremført for første gang i afgørelsen.

2. Andet anbringende, hvorved det subsidiært gøres gældende, at den anfægtede afgørelse indeholder faktiske og retlige fejl og er baseret på en utilstrækkelig begrundelse.
 - Afgørelsen indeholder en fejl, idet omsætning, der blev videregivet fra sagsøgerne til en anden af afgørelsens adressater, blev medregnet to gange.
 - Afgørelsen indeholder en fejl, idet den ikke anerkender sagsøgerens væsentligt mere begrænsede adfærd sammenlignet med visse af afgørelsens andre adressater, og idet den således ikke anvender en lavere multiplikationsfaktor for grovhed og et mindre ekstrabeløb og/eller en nedsættelse grundet formildende omstændigheder i forhold til sagsøgerne.
 - Afgørelsen indeholder en fejl, idet den anvender en afskrækkelsesfaktor.

Sag anlagt den 31. december 2015 — Sony Optiarc og Sony Optiarc America mod Kommissionen

(Sag T-763/15)

(2016/C 098/63)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Sony Optiarc, Inc (Atsugi, Japan) og Sony Optiarc America, Inc (San Jose, De Forenede Stater) (ved solicitors N. Levy og E. Kelly og advokat R. Snelders)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse af 21. oktober 2015 i sag AT.39639 — Optiske disketter om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerne.
- Subsidiært nedsætter Retten under udøvelse af dens fulde prøvelsesret de bøder, sagsøgerne er blevet pålagt ved denne afgørelse.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgernes sagsomkostninger og andre udgifter i forbindelse med denne sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende, hvorved det gøres gældende, at den anfægtede afgørelse indeholder faktiske og retlige fejl, idet den fastslår, at sagsøgerne var involverede i en overtrædelse af artikel 101 TEUF med konkurrencebegrænsende formål.
 - De fremførte beviser, som er blevet gjort gældende mod sagsøgerne, er utilstrækkelige til at underbygge en konklusion om, at sagsøgerne deltog i en samlet og vedvarende overtrædelse af artikel 101 TEUF med konkurrencebegrænsende formål.
 - Afgørelsens subsidiære konklusion, hvorefter sagsøgerne havde deltaget i særskilte overtrædelser af artikel 101 TEUF med konkurrencebegrænsende formål, er ikke blevet bevist, og tilsidesatte sagsøgernes ret til forsvar, da den blev fremført for første gang i afgørelsen.

2. Andet anbringende, hvorved det subsidiært gøres gældende, at den anfægtede afgørelse indeholder faktiske og retlige fejl og er baseret på en utilstrækkelig begrundelse.
 - Afgørelsen indeholder en fejl, idet omsætning, der blev videregivet fra sagsøgerne til en anden af afgørelsens adressater, blev medregnet to gange.
 - Afgørelsen indeholder en fejl, idet den ikke anerkender sagsøgerens væsentligt mere begrænsede adfærd sammenlignet med visse af afgørelsens andre adressater, og idet den således ikke anvender en lavere multiplikationsfaktor for grovhed og et mindre ekstrabeløb og/eller en nedsættelse grundet formildende omstændigheder i forhold til sagsøgerne.

Sag anlagt den 29. december 2015 — Quanta Storage mod Kommissionen

(Sag T-772/15)

(2016/C 098/64)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Quanta Storage, Inc. (Taoyuan City, Taiwan) (ved barrister B. Hartnett, advokat O. Geiss og solicitor W. Sparks)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 21. oktober 2015 i sag AT.39639 — Optiske disketter om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Subsidiært nedsættes den bøde, sagsøgeren er blevet pålagt.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar, begrundelsespligten og retten til god forvaltning.
 - Den anfægtede afgørelse bygger på en konstatering af overtrædelser, som ikke er blevet foreholdt sagsøgeren under den administrative procedure.
 - Den anfægtede afgørelse bygger på antagelser vedrørende gennemsigtigheden på markedet, som Kommissionen ikke har undersøgt til bunds.
2. Andet anbringende om, at misforholdet mellem den anfægtede afgørelses konklusion og Kommissionens begrundelse for så vidt angår overtrædelsens varighed i forhold til Hewlett Packard medfører en åbenbar retlig fejl og tilsidesætter begrundelsespligten.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen ikke har bevist, at sagsøgeren deltog i en samlet og vedvarende overtrædelse, og at den ikke har givet en fyldestgørende begrundelse derfor.
 - Sagsøgeren deltog ikke i den angivelige overtrædelse fra den 14. februar 2008 til den 9. april 2008.

- Sagsøgeren deltog ikke i den angivelige overtrædelse fra den 10. april 2008 til den 27. oktober 2008.
 - Sagsøgeren deltog ikke i en overtrædelse den 28. oktober 2008.
 - Der er ikke fremlagt tilstrækkelige beviser til at godtgøre, at sagsøgeren var bevidst om enten den overordnede plan for kartellet eller dets almindelige omfang og dets væsentligste kendetegn.
 - Retlige konsekvenser af Kommissionens undladelse af at bevise den angivelige overtrædelse.
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen ikke retligt og bevismæssigt fyldestgørende har godtgjort, at den havde beføjelse til at anvende artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53.
5. Femte anbringende om, at Kommissionen begik åbenbare faktiske og retlige fejl ved beregningen af bødens størrelse og tilsidesatte begrundelsespligten.
- Kommissionen begik faktiske og retlige fejl ved beregningen af bødens grundbeløb og undlod at give en begrundelse.
 - Kommissionen undlod at anvende de bedste tilgængelige oplysninger vedrørende værdien af sagsøgerens afsætning.
 - Kommissionen tilsidesatte ligebehandlingsprincippet ved beregningen af bødens grundbeløb.
 - Kommissionen anlagde et fejlagtigt skøn ved vurderingen af grovhed og formildende omstændigheder.

Sag anlagt den 4. januar 2016 — Hitachi-LG Data Storage og Hitachi-LG Data Storage Korea mod Kommissionen

(Sag T-1/16)

(2016/C 098/65)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Hitachi-LG Data Storage, Inc. (Tokyo, Japan) og Hitachi-LG Data Storage Korea, Inc. (Seoul, Republikken Korea) (ved advokaterne L. Gyselen og N. Ersbøll)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Den bøde, sagsøgerne er blevet pålagt ved artikel 2, litra d), i Kommissionens afgørelse af 21. oktober 2015 i sag AT.39639 — Optiske disketter om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53, nedsættes, således at de særlige forhold, der kendetegner sagen, afspejles.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende, hvorved det gøres gældende, at Kommissionen tilsidesatte princippet om god forvaltning og dens begrundelsespligt, idet den undlod at besvare sagsøgernes anmodning i henhold til punkt 37 i Kommissionens retningslinjer af 2006 for beregningen af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning nr. 1/2003 ⁽¹⁾ (herefter »bøderetningslinjerne«).

 - Under den administrative procedure ved Kommissionen indgav sagsøgerne en anmodning til Kommissionen om nedsættelse af bøden grundet »særlige omstændigheder« som omhandlet i bøderetningslinjernes punkt 37. Kommissionens medarbejdere med ansvar for sagen besvarede ikke denne anmodning, og Kommissionen tog ikke stilling til den i sin afgørelse. Sagsøgerne må gå ud fra, at Kommissionens tjenestegrene enten slet ikke har vurderet deres anmodning, eller at de ikke har meddelt deres vurdering til Det Rådgivende Udvalg og kommissærkollegiet til efterprøvelse. Som følge heraf kan det ikke udelukkes, at den bøde, sagsøgerne til sidst blev pålagt, ville have været mindre, hvis de havde gjort dette. Kommissionen har således tilsidesat princippet om god forvaltning og dens begrundelsespligt.

2. Andet anbringende, hvorved det gøres gældende, at Kommissionen begik en fejl, idet den ikke fraveg bøderetningslinjernes fremgangsmåde og nedsatte den bøde, sagsøgerne blev pålagt, under hensyntagen til sagens særlige forhold og sagsøgernes rolle. De »særlige omstændigheder« som omhandlet i bøderetningslinjernes punkt 37 er som følger:
 - Sagsøgerne, hvis omsætning for størsteparten hidrører fra ét produkt (optiske disketter), diversificerede deres virksomhed i 2014, som er det år, Kommissionen anvendte som referenceår for beregningen af det loft på 10 %, som er foreskrevet i artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003.
 - Sagsøgerne er de eneste blandt de selskaber, der blev pålagt bøder, som forsat er til stede på markedet for optiske disketter, og størrelsen af den bøde, de er blevet pålagt, vil skade deres evne til på passende vis at servicere kunderne på dette marked.
 - Sagsøgerne befinder sig i en udsat finansiell situation, mens de samtidig gør sig betydelige anstrengelser for at overvinde deres finansielle vanskeligheder.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1).

Sag anlagt den 7. januar 2016 — Awg Allgemeine Warenvertriebs mod KHIM — Takko (Southern Territory 23°48'25"S)

(Sag T-6/16)

(2016/C 098/66)

Stævningen affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Awg Allgemeine Warenvertriebs GmbH (Köngen, Tyskland) (ved advokat T. Sambuc)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Takko Holding GmbH (Telgte, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Awg Allgemeine Warenvertriebs GmbH

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »Southern Territory 23°48'25"S« — EF-varemærke nr. 10 099 554

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 10. november 2015 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 735/2015-4)

Påstand

- Den anfægtede afgørelse ændres således, at der gives afslag på begæringen om, at EF-varemærke nr. 10 099 554 Southern Territory 23°48'25"S erklæres ugyldigt.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 53, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 5. januar 2016 — Toshiba Samsung Storage Technology og Toshiba Samsung Storage Technology Korea mod Kommissionen

(Sag T-8/16)

(2016/C 098/67)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Toshiba Samsung Storage Technology Corp. (Tokyo, Japan) og Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp. (Gyeonggi-do, Republikken Korea) (ved advokaterne M. Bay, J. Ruiz Calzado, A. Aresu og A. Scordamaglia-Tousis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse af 21. oktober 2015 i sag AT.39639 — Optiske disketteredrev om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 annulleres helt eller delvist.
- Endvidere eller subsidiært nedsættes den bøde, sagsøgerne er blevet pålagt, væsentligt.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Der træffes enhver anden afgørelse, som er passende henset til sagens omstændigheder.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført ni anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter og af sagsøgernes ret til forsvar som følge af den usammenhængende retlige kvalificering af adfærden, den selvmodsigende eller i det mindste utilstrækkelige begrundelse vedrørende den retlige kvalificering af den angivelige overtrædelse, undladelsen af at give aktindsigt i diskulperende beviser, og anvendelsen af flere retlige og faktiske forhold i den anfægtede afgørelse, som ikke var omhandlet i klagepunktsmeddelelsen.

2. Andet anbringende om faktiske og retlige fejl ved anvendelsen af artikel 101 TEUF i forbindelse med konstateringen af en påvirkning af handelen mellem medlemsstater.
3. Tredje anbringende om faktiske og retlige fejl ved fastlæggelsen af den geografiske udstrækning af overtrædelsen af artikel 101 TEUF.
4. Fjerde anbringende om faktiske og retlige fejl ved anvendelsen af artikel 101 TEUF i forbindelse med konstateringen af en samlet overtrædelse.
5. Femte anbringende om faktiske og retlige fejl vedrørende sagsøgernes angivelige bevidsthed om hele den samlede overtrædelse og nærmere bestemt om alle de andre adressaters deltagelse.
6. Sjette anbringende om faktiske og retlige fejl med hensyn til begyndelsesdatoen for sagsøgernes angivelige deltagelse i hele den samlede overtrædelse.
7. Syvende anbringende om faktiske og retlige fejl i forbindelse med udstrækningen af den overtrædelse, sagsøgerne holdes ansvarlige for, idet det blev fastslået, at sagsøgerne var involverede i konkurrencebegrænsende »aftaler«.
8. Ottende anbringende om en tilsidesættelse af retten til god forvaltning og af beslægtede almindelige EU-retlige principper som følge af undersøgelsens åbenbart overdrevent lange varighed.
9. Niende anbringende, hvorved det subsidiært gøres gældende, at der blev begået fejl ved bødens beregning som følge af:
 - Kommissionens undladelse af at tage hensyn til den omstændighed, at (a) sagsøgerne er en monoproducerende virksomhed, (b) yderligere omstændigheder, der begrænser grovheden af sagsøgernes individuelle adfærd og formildende omstændigheder, samt
 - Kommissionens undladelse af at tillægge overtrædelsens særlige omstændigheder en passende betydning ved fastsættelsen af niveauet for den generelle multiplikationsfaktor for grovhed og tillægsbeløbet.

Sag anlagt den 11. januar 2016 — Skechers USA France mod KHIM — IM Production (Sko)

(Sag T-9/16)

(2016/C 098/68)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Skechers USA France (Paris, Frankrig) (ved advokat J. Horn)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: IM Production SAS (Paris)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede design: IM Production SAS (Paris)

Det omtvistede design: EF-design nr. 1 221 584-0023

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. september 2015 af Tredje Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2429/2013-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.

Anbringender

- Tilsidesættelse af princippet om retten til forsvar og principperne om en retfærdig rettergang.
- Tilsidesættelse af artikel 4, 5, 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning nr. 6/2002.

Sag anlagt den 15. januar 2016 — Slovenien mod Kommissionen**(Sag T-12/16)**

(2016/C 098/69)

*Processprog: slovensk***Parter***Sagsøger:* Den Slovenske Republik (ved L. Bembič, som befuldmægtiget)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/2098 af 13. november 2015 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (meddelt under nummer C(2015) 7716) (EUT L 33, s. 35), annulleres, for så vidt som den vedrører Republikken Slovenien, navnlig hvad angår

Fraværet af en kontrolprocedure (eller tilsyn) vedrørende de kunstigt skabte landbrugsparceller, i forhold til hvilke der er vedtaget en korrektion af den omhandlede afkoblede direkte støtte for et beløb svarende til 42 615,90 EUR for regnskabsåret 2013 (ansøgningsåret 2012), 45 519,08 EUR for regnskabsåret 2014 (ansøgningsåret 2013) og 34 211,94 EUR for regnskabsåret 2015 (ansøgningsåret 2014).

- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren fremsat tre anbringender vedrørende kontrollen af landbrugsparceller, eller nærmere bestemt en åbenbart urigtig vurdering, begrundelsesmangel og tilsidesættelse af legalitetsprincippet.

Det er sagsøgerens opfattelse, at Kommissionen urigtigt har fundet, at der i Slovenien endnu ikke findes et tilstrækkeligt kontrolsystem til minimumstørrelsen af støtteberettigede arealer. Sagsøgeren har i denne forbindelse bemærket, at de små landbrugsparceller i Slovenien er en følge af de naturlige kendetegn og den historiske inddeling af landbrugsstrukturerne. Endvidere er de ovennævnte arealer ikke skabt kunstigt for at opfylde kravene til at opnå støtte fra støtteordningen. Endelig har Kommissionen ved undersøgelsen ikke fastslået eller godtgjort noget tilfælde af overtrædelse, eftersom de pågældende arealer alle opfylder de nødvendige krav til definitionen af et landbrugsareal og en landbrugsparcel.

Sag anlagt den 18. januar 2016 — Advanced Drainage Systems mod KHIM (THE MOST ADVANCED NAME IN WATER MANAGEMENT SOLUTIONS)

(Sag T-19/16)

(2016/C 098/70)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Advanced Drainage Systems, Inc. (Wilmington, De Forenede Stater) (ved solicitor C. Sleep)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »THE MOST ADVANCED NAME IN WATER MANAGEMENT SOLUTIONS« — registreringsansøgning nr. 13 405 188

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 5. november 2015 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1501/2015-4)

Påstande

- Afgørelsen annulleres og det fastslås, at registreringsproceduren skal fortsætte.
- Subsidiært antages søgsmålet antages til realitetsbehandling, afgørelsen annulleres og ansøgningen hjemvises til undersøgelsesafdelingen.
- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 19. januar 2016 — Karl Conzelmann mod KHIM (LIKE IT)

(Sag T-21/16)

(2016/C 098/71)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Karl Conzelmann GmbH & Co. KG (Albstadt, Tyskland) (ved advokat J. Klink)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »LIKE IT« — registreringsansøgning nr. 13 180 104

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. november 2015 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 223/2015-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne forbundet med sagens behandling ved appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 26. januar 2016 — Tyskland mod Kommissionen**(Sag T-28/16)**

(2016/C 098/72)

*Processprog: tysk***Parter**

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og A. Lippstreu, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1 i og bilaget til Europa-Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/2098 af 13. november 2015 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) annulleres, for så vidt som de af Forbundsrepublikken Tysklands kompetente betalingsorganer udbetalte beløb på i alt 7 719 920,30 EUR, der skal finansieres af ELFUL, udelukkes fra EU-finansiering.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende: Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 71, stk. 2, sammenholdt med artikel 2, litra e), i forordning (EF) nr. 1698/2005 ⁽¹⁾, idet Kommissionen har krævet, at udvælgelseskriterierne ikke kun skal anvendes på den konkrete »operation« som omhandlet i artikel 2, litra e), i forordning nr. 1698/2005, men også på de forudgående faser af den nationale jord-og landsbyomlægningsprocedure, og idet Kommissionen har fejlbedømt kravene til udvalgs-kriterierne.
2. Andet anbringende: Der ofreligger en tilsidesættelse af partnerskabsprincippet i artikel 6 i forordning (EU) nr. 1698/2005, princippet om loyalt samarbejde (artikel 4, stk. 3, første afsnit, TEU) og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, idet Kommissionen har baseret den berigtigende afgørelse på en fremgangsmåde, som den selv har godkendt, eller som den ikke selv har anfægtet.
3. Tredje anbringende: Der foreligger en tilsidesættelse af nærhedsprincippet (artikel 5 TEU), idet Kommissionen har grebet ind i medlemsstaternes procesautonomi og planlægningskompetence.

4. Fjerde anbringende: Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 52, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013⁽²⁾, af artikel 31, stk. 2, i forordning nr. 1290/2005⁽³⁾ og af proportionalitetsprincippet, da Kommissionen med den faste korrektion på 10 % ikke har foretaget en rimelig bedømmelse af arten og i hvert fald den begrænsede rækkevidde af en mulig overtrædelse i forbindelse med udvælgelseskriterierne og set bort fra den omstændighed, at der rent faktisk hverken er opstået en finansiell skade for Unionen eller på noget tidspunkt har været en reel risiko for, at der ville opstå en skade.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20.9.2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 277, s. 1).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17.12.2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008. (EUT L 347, s. 549).

(³) Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21.6.2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT L 209, s. 1).

Sag anlagt den 25. januar 2016 — Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen

(Sag T-32/16)

(2016/C 098/73)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek og J. Vlácil, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/2098 af 13. november 2015 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres, for så vidt som den udelukker udgifter på i alt 584 299,25 EUR, som Den Tjekkiske Republik har afholdt.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik.
 - Kommissionen besluttede at udelukke udgifterne fra EU-finansiering, selv om der ikke forelå nogen overtrædelse af EU- eller national ret. Den antog med urette, at anvendelsen af en lavere maksimumsalder i tilfælde af støtte til førtidspensionering krævede en ændring af et program til udvikling af landdistrikterne som omhandlet i artikel 19 i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne.
2. Såfremt Retten ikke tiltræder det første anbringende, har sagsøgeren fremsat et andet anbringende, hvormed det gøres gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 52, stk. 2, i forordning nr. 1306/2013.

- Selv hvis anvendelsen af en lavere maksimumsalder i tilfælde af støtte til førtidspensionering uden en ændring af et program til udvikling af landdistrikterne udgjorde en overtrædelse af forordning nr. 1698/2005 (hvilket ikke er tilfældet), foretog Kommissionen en ukorrekt vurdering af betydningen af denne overtrædelse og det økonomiske tab for Den Europæiske Union. Betydningen af en eventuel overtrædelse er minimal, og der forelå ikke noget økonomisk tab for Den Europæiske Union.

Sag anlagt den 2. februar 2016 — Sigma Orionis mod REA

(Sag T-47/16)

(2016/C 098/74)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Sigma Orionis SA (Valbonne, Frankrig) (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Forvaltningsorganet for Forskning (REA)

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at REA har tilsidesat sine kontraktmæssige forpligtelser, der følger af støtteaftale H2020, ved at suspendere alle de betalinger, som sagsøgeren har til gode, på grundlag af en ulovligt udarbejdet undersøgelsesrapport fra OLAF.
- Subsidiært anordnes udpegelse af en sagkyndig med henblik på at fastsætte de beløb, som sagsøgeren ubestrideligt har til gode i medfør af den omtvistede støtteaftale.

Som følge heraf tilpligtes sagsøgte

- at betale de i henhold til støtteaftale H2020 skyldige beløb, dvs. 425 406,25 EUR, som i henhold til artikel 21, stk. 11, nr. 1, tillægges morarenter, der beregnes fra datoen for de skyldige beløbs forfaldsdato, med den af Den Europæiske Centralbank (ECB) fastsatte sats for de vigtigste refinansieringstransaktioner, forhøjet med 3,5 %
- at betale sagsøgeren en erstatning for det yderligere tab, som denne har lidt, der aktuelt vurderes til 1 500 000 EUR, med forbehold for forhøjelse eller nedsættelse under sagens behandling.
- Forvaltningsorganet for Forskning tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om, at Forvaltningsorganet for Forskning (REA) ikke kan lægge vægt på en undersøgelsesrapport, der er udarbejdet på grundlag af ulovligt indhentede beviser, med henblik på at suspendere de betalinger, som sagsøgeren har til gode, i det hele. Sagsøgeren har i denne henseende gjort gældende, at såvel suspensionen af betalingerne som opsigelsen af støtteaftalerne er ulovlige, for så vidt som REA har støttet sig på ulovligt indhentede beviser.

2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, for så vidt som de forskellige tekniske revisionsrapporter uden forskel havde konkluderet, at sagsøgeren havde anvendt midlerne i overensstemmelse med principperne om sparsommelighed, effektivitet og forsvarlig økonomisk forvaltning. Det følger heraf, at REA ikke kunne påberåbe sig, at det gyldigt havde fastslået, at sagsøgeren havde begået ulovligheder inden for rammerne af anden støtte, som kunne begrunde, at de omtvistede støtteaftaler blev opsagt, eller at alle betalingerne i de omtvistede støtteaftaler blev suspenderet. Endvidere er deltagelsen i støtteaftalerne sagsøgerens eneste finansieringskilde, og fraværet af nye europæiske projekter vil uundgåeligt medføre sagsøgerens fallit.

Sag anlagt den 2. februar 2016 — Sigma Orionis mod Kommissionen

(Sag T-48/16)

(2016/C 098/75)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Sigma Orionis SA (Valbonne, Frankrig) (ved advokat S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Europa-Kommissionen har tilsidesat sine kontraktmæssige forpligtelser, der følger af støtteaftale FP7 og H2020, ved at suspendere alle de betalinger, som sagsøgeren har til gode, på grundlag af en ulovligt udarbejdet undersøgelsesrapport fra OLAF.
- Europa-Kommissionen har tilsidesat sine kontraktmæssige forpligtelser, der følger af støtteaftale FP7 og H2020, ved at opsigte de omtvistede støtteaftaler på grundlag af en ulovligt udarbejdet undersøgelsesrapport fra OLAF.
- Subsidiært anordnes udpegelse af en sagkyndig med henblik på at fastsætte de beløb, som sagsøgeren ubestrideligt har til gode i medfør af de omtvistede støtteaftaler.

Som følge heraf tilpligtes Kommissionen

- at betale de i henhold til støtteaftale FP7 skyldige beløb, dvs. 607 404,49 EUR, som i henhold til artikel II, stk. 5, nr. 5, tillægges morarenter, der beregnes fra datoen for de skyldige beløbs forfaldsdato, med den af Den Europæiske Centralbank (ECB) fastsatte sats for de vigtigste refinansieringstransaktioner, forhøjet med 3,5 %.
- at betale de i henhold til støtteaftale H2020 skyldige beløb, hvis udbetaling ulovligt er blevet suspenderet, dvs. 226 688,68 EUR, som i henhold til artikel 21, stk. 11, nr. 1, tillægges morarenter, der beregnes fra datoen for de skyldige beløbs forfaldsdato, med den af Den Europæiske Centralbank (ECB) fastsatte sats for de vigtigste refinansieringstransaktioner, forhøjet med 3,5 %.
- at betale sagsøgeren en erstatning for det yderligere tab, som denne har lidt, der aktuelt vurderes til 1 500 000 EUR, med forbehold for forhøjelse eller nedsættelse under sagens behandling.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen ikke kan støtte sig på en undersøgelsesrapport, der er udarbejdet på grundlag af ulovligt indhentede beviser, med henblik på at begrunde sin beslutning om at suspendere de betalinger, som sagsøgeren har til gode, i det hele. Sagsøgeren har i denne henseende gjort gældende, at såvel suspensionen af betalingerne som opsigelsen af støtteaftalerne er ulovlige, for så vidt som Kommissionen har støttet sig på ulovligt indhentede beviser.
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, for så vidt som de forskellige tekniske revisionsrapporter uden forskel havde konkluderet, at sagsøgeren havde anvendt midlerne i overensstemmelse med principperne om sparsommelighed, produktivitet, effektivitet og forsvarlig økonomisk forvaltning. Det følger heraf, at Kommissionen ikke kunne påberåbe sig, at den gyldigt havde fastslået, at sagsøgeren havde begået ulovligheder inden for rammerne af anden støtte, som kunne begrunde, at de omtvistede støtteaftaler blev opsagt, eller at alle betalingerne blev suspenderet. Endvidere er deltagelsen i støtteaftalerne sagsøgerens eneste finansieringskilde, og fraværet af nye europæiske projekter vil uundgåeligt medføre sagsøgerens fallit.
3. Tredje anbringende om Kommissionens åbenbare og alvorlige tilsidesættelse af de grænser, som gælder for dens skønsmæssige vurderinger, og som kan medføre, at Unionen ifalder et ansvar uden for kontrakt. Sagsøgeren har lidt et tab forbundet med selskabets omdømme og ordrebog, hvilket stærkt nedsætter, eller endda ødelægger, enhver fremtidig udsigt til at deltage i nye europæiske projekter. Endvidere er deltagelsen i støtteaftalerne sagsøgerens eneste finansieringskilde, og fraværet af nye europæiske projekter vil uundgåeligt medføre sagsøgerens fallit.

Rettens kendelse af 14. januar 2016 — Premo mod KHIM — Prema Semiconductor (PREMO)**(Sag T-400/14) ⁽¹⁾**

(2016/C 098/76)

Processprog: engelsk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 261 af 11.8.2014.

Rettens kendelse af 14. januar 2016 — Premo mod KHIM — Prema Semiconductor (PREMO)**(Sag T-440/14) ⁽¹⁾**

(2016/C 098/77)

Processprog: engelsk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C @@ af @@.

Rettens kendelse af 15. januar 2016 — Ahmed Mohamed Saleh Baeshen mod KHIM**(Sag T-564/14) ⁽¹⁾**

(2016/C 098/78)

Processprog: engelsk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 380 af 27.10.2014.

Rettens kendelse af 19. januar 2016 — Loewe Technologies mod KHIM — DNS International (SoundVision)**(Sag T-623/14) ⁽¹⁾**

(2016/C 098/79)

Processprog: fransk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 351 af 6.10.2014.

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 25. januar 2016 — Darchy mod Kommissionen

(Sag F-47/15) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — familietillæg — børnetilskud — sagsøgerens ægtefælles børn — betaling med tilbagevirkende kraft)

(2016/C 098/80)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Marie-Pierre Darchy (Bruxelles, Belgien) (ved advokat É. Boigelot)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T.S. Bohr og A.-C. Simon, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand af annullation af afgørelsen om ikke at imødekomme ansøgningen om tildeling, med tilbagevirkende kraft, af børnetilskud for børn, over for hvem der består forsørgerpligt, til sagsøgerens ægtefælles to børn, som bor hos ham hver anden uge, fra datoen for deres bryllup, samt påstand om erstatning

Konklusion

1) Europa-Kommissionen frifindes.

2) Marie-Pierre Darchy bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 190 af 8.6.2015, s. 35.

Kendelse afsagt af Personaleretten den 28. januar 2016 — Schwander mod Kommissionen

(Sag F-138/11) ⁽¹⁾

(2016/C 098/81)

Processprog: fransk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 65 af 3.3.2012, s. 24..

Kendelse afsagt af Personaleretten den 2. februar 2016 — de Stefano mod Kommissionen**(Sag F-66/12) ⁽¹⁾**

(2016/C 098/82)

Processprog: fransk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 258 af 25.8.2012, s. 28..

Kendelse afsagt af Personaleretten den 28. januar 2016 — Goch mod Rådet**(Sag F-21/13) ⁽¹⁾**

(2016/C 098/83)

Processprog: fransk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 156 af 1.6.2013, s. 55.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA